

“De har jo selv valgt det”

Sugardaddies legitimering af sugardating

Information

Forfatter: Camilla Grønne
Studie: Kriminologi
Semester: 10. Semester
Gruppe: 06
Vejleder: Annick Prieur
Afleveringsdato: 7. juni 2022
Antal ord: 22.954
Antal ECTS: 30 point

Tro- og loveerklæring

Det erklæres herved på tro og love, at jeg egenhændigt og selvstændigt har udformet nærværende opgave. Alle citater i teksten er markeret som sådanne. Jeg er bekendt med reglerne for eksamenssnyd, herunder også plagiering og har læst Aalborg Universitets regler på: <http://www.studerende.aau.dk/Eksamenssnyd+-+hvordan+undg%C3%A5r+du+det%3F/>

Jeg er bekendt med, at overtrædelse af reglerne vil blive indberettet for rektoratet og i sidste ende kan ende med bortvisning.

Endelig står jeg inde for, at antal ord anført på forsiden stemmer overens med virkeligheden.

Endelig står jeg inde for, at antal ord anført på forsiden stemmer overens med virkeligheden. Jeg er indforstået med, at overskridelse af opgavens omfangsgrænse på 7.000 ord medfører at opgaven vil blive afvist, og jeg vil have brugt et eksamensforsøg.

Abstract

Aim and methods: A qualitative study of how six Danish sugardaddies justifies sugardating. Furthermore, the thesis investigates why these men sugardates, how they experience the relation to their sugarbabe, whether they separate sugardating and prostitution, as well as if the men consider the potential consequences that their actions have on the sugarbabe.

Conclusion: The thesis found that the sugardaddies primarily seek sex, while authenticity, company and the sensation being in a relationship play a secondary role. The relation feels authentic, even though the sugardaddies are aware of the fact that the sugarbabe would not have met with them, without payment. The relation is based on a matching of expectations, which ensures that both sides get what they want. This can be understood as a transaction that requires both sides to comply with the terms they have agreed to. There are no social bonds attached since no one owes anything to the other when the date is finished. A sugardating relationship is therefore simple, non-binding and sweet, and is used when a desire needs to be fulfilled, whereafter it can be packed away. The sugardaddies' behavior reflects the reification of the sugarbabes, as if they were a commodity bought by the sugardaddies and therefore to get rid of when the desire is over. The relations are time limited because they expire when the relation becomes too costly or unsatisfactory. The men believe, that sugardating and prostitution is the same, because they buy a sexual act, but argue that sugardating is a more romanticized and innocent form of prostitution. However, the sugardaddies distance themselves from customers of prostitution because this apparently conflicts with their understanding of morally acceptable behavior. The men wish to appear as actors of moral behavior, as they challenge the normative border in society for what can be viewed as morally acceptable. In relation to this, they apply different techniques and contentions to legitimize their behavior. They reject the claim of the sugarbabe to being a victim, as it is her own choice. They renounce the responsibility for potential damage to the sugarbabe, and feel entitled to the sugarbabe, as they have paid for her. The sugardaddies claim that the relation is equal and that they have contributed to the woman's life in a positive manner.

Keywords: Sugar dating, sugaring, prostitution, sex work, transactional sex, compensated sex, sugar daddies, sugar babes, neutralization, gift exchange, gift economy, reification, top-pocket-relationship, emotional labour

Indholdsfortegnelse

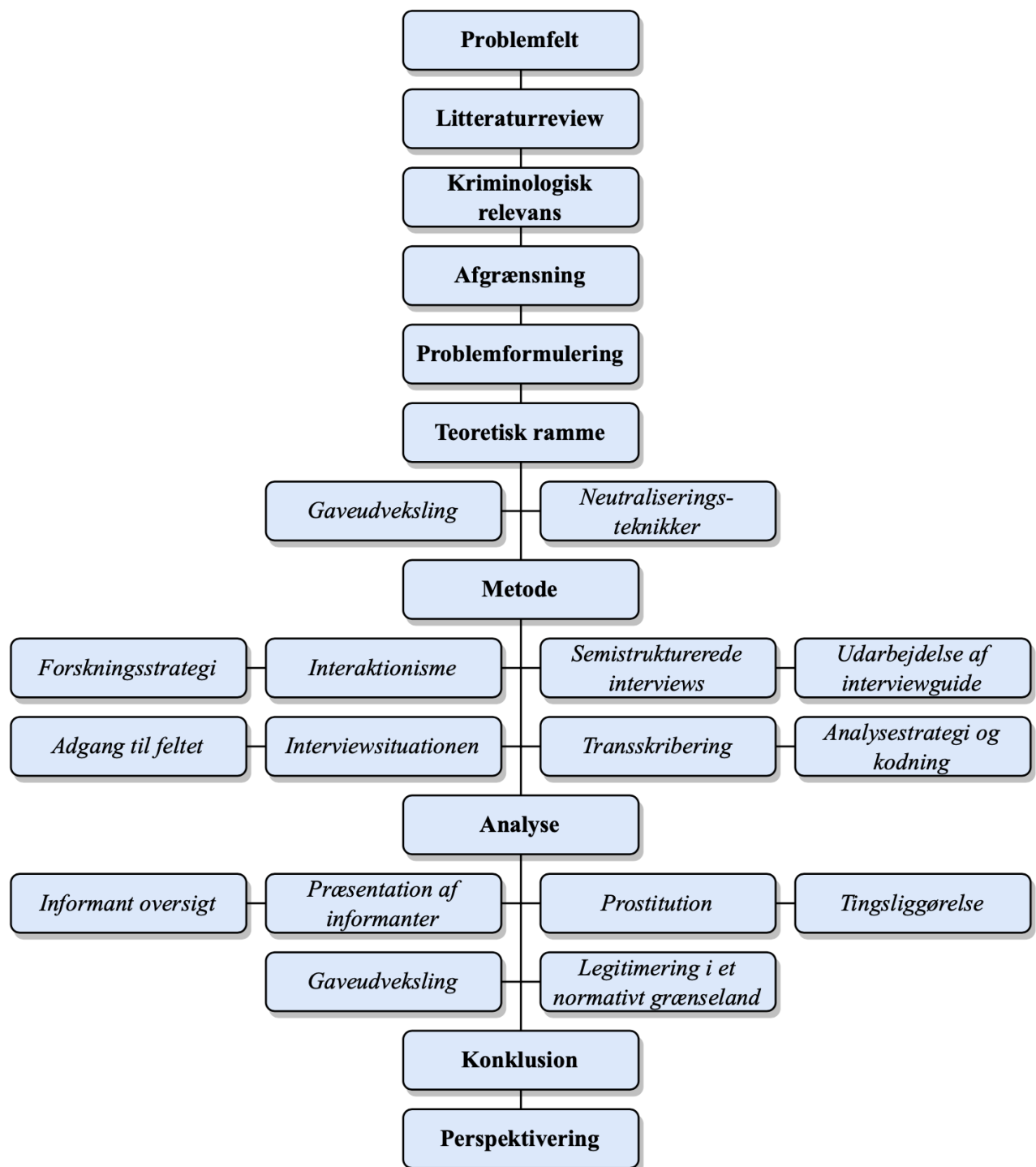
Tro- og loveerklæring	2
Abstract	3
Indholdsfortegnelse	4
1. Projektdesign	7
2. Problemfelt	8
2.1. Definition	8
2.2. Opkomst og omfang	8
2.3. Skjult prostitution, harmløs dating eller et sted midt i mellem	10
2.4. Lovgivning	11
2.4.1. Prostitution	12
2.4.2. Rufferi	12
3. Litteraturreview	14
3.1. Unges udveksling af intimitet for materielle goder af VIVE og Sugardating blandt danske unge i alderen 18-30 år af Groes, Bjønness & Bræmer	14
3.2. Salg af sex i Danmark - en kortlægning af VIVE	15
3.3. Chemistry or Service? Sugar Daddies' (Re)quest for Mutuality within the Confines of Commercial Exchange af Gunnarson & Strid	16
3.4. Sugaring: Understanding the World of Sugar Daddies and Sugar Babies af Upadhyay	17
4. Kriminologisk relevans	18
5. Afgrænsning	18
6. Problemformulering	19
7. Teoretisk ramme	20
7.1. Gaveudveksling	20
7.2. Neutraliseringsteknikker	21
7.2.1. Afvisning af ansvar	22
7.2.2. Afvisning af skadepåføring	22
7.2.3. Afvisning af offeret	22
7.2.4. Andre neutraliseringsteknikker	22
7.3. Sammenfatning af specialets teoretiske ramme	23
8. Metode	24
8.1. Forskningsstrategi	24
8.2. Interaktionisme	24
8.3. Semistrukturerede interviews	26
8.4. Udarbejdelse af interviewguide	26

8.5. Adgang til feltet	28
8.5.1. Sugardating-hjemmesider	28
8.5.2. Single- og dating grupper på Facebook	29
8.5.3. Udvælgelse af informanter	30
8.6. Interviewsituation	30
8.7. Transskribering	31
8.8. Analysestrategi og kodning	32
9. Analyse	34
9.1. Informant oversigt	34
9.2. Præsentation af sugardaddies og deres motiver	34
9.2.1. Bo	35
9.2.2. Peter	35
9.2.3. Kim	36
9.2.4. Jens	36
9.2.5. Allan	36
9.2.6. Morten	37
9.2.7. Fælles	38
9.2.8. Delkonklusion	38
9.3. Prostitution	39
9.3.1. Dating eller prostitution?	39
9.3.2. Rufferi og mindreårige	42
9.3.3. Delkonklusion	44
9.4. Tingsliggørelse	44
9.4.1. Lommeforhold	46
9.4.2. Delkonklusion	47
9.5. Gaveudveksling	48
9.5.1. Handelsmæssige betingelser	48
9.5.2. Risiko for at blive snydt	49
9.5.3. ”Hvad koster en sugarbabe?”	50
9.5.4. Eufemisering af betalingen	51
9.5.5. Betalingens indflydelse på relationen	51
9.5.5.1. Bliver der dårlig stemning under betalingen?	51
9.5.5.2. Er relationen autentisk?	52
9.5.5.3. Er der tale om skuespil?	54
9.5.6. Delkonklusion	56
9.6. Legitimering i et normativt grænseland	57

9.6.1. Påstand om ligeværd	57
9.6.2. Afvisning af offeret og afvisning af ansvar	59
9.6.3. Påstand om berettigelse	60
9.6.4. Afvisning af skadespåføring og påstand om ansvarligt brug	62
9.6.5. Påstand om at andre er værre	64
9.6.8. Påstand om hjælp	65
9.6.9. Delkonklusion	67
10. Konklusion	68
11. Perspektivering	70
12. Litteraturliste	72

1. Projektdesign

Figur 1. Visuel illustration af specialets opbygning.

2. Problemfelt

2.1. Definition

Sugardating kan defineres som et forhold, hvor en ældre og velhavende person ”forsøder”, heraf navnet *sugar*, en yngre persons liv med gaver, økonomisk støtte, oplevelser og lignende til gengæld for samvær og intimitet, hvorved der sker en form for transaktion mellem de to parter. Den ældre person kaldes en *sugardaddy*, hvis det er en mand og en *sugarmama*, hvis det er en kvinde. Omvendt kaldes den yngre person for en *sugarbabe*, hvis det er en kvinde og en *boytoy*, hvis det er en mand (Høher-Larsen 2021). Den mest udbredte sugardating-relation er mellem en sugardaddy og en sugarbabe, hvilket indeværende speciale også tager udgangspunkt i (Høher-Larsen 2021). Der kan være tale om enkeltstående møder eller længerevarende relationer. Hvilke handlinger der skal ydes for at opnå forskellige goder, aftales af nogle på forhånd, mens andre aftaler det undervejs (Groes et. al. 2021:3). Sugardating kan betegnes som en slags hybrid mellem dating og prostitution, hvorfor denne datingform også ofte kaldes for gråzoneprostitution (Høher-Larsen 2021).

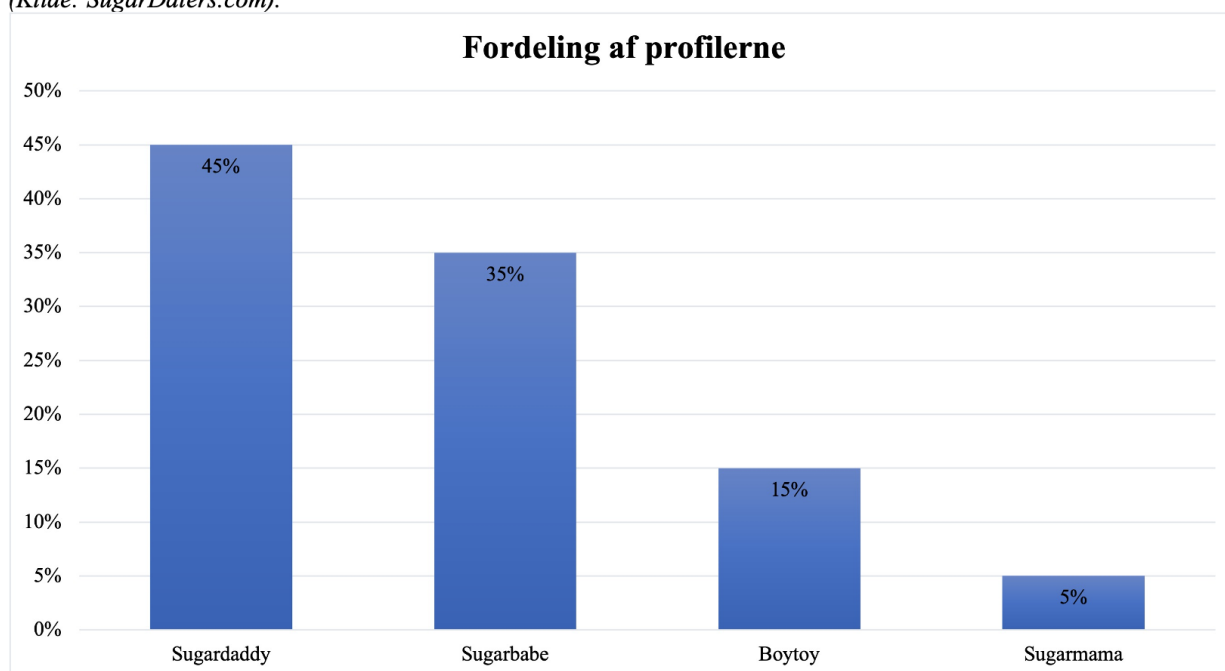
2.2. Opkomst og omfang

Begrebet sugardating er nyt, men det er fænomenet ikke. Sugardating har altid eksisteret i et eller andet omfang, hvorfor det er vanskeligt at præcisere, hvornår og hvordan, det er opstået. Sugardating-konceptet er imidlertid blevet mere synligt og italesat gennem nyheder, tv-programmer og diverse sugardating-hjemmesider, der formidler kontakten mellem parterne. Grundet digitaliseringen er denne datingform i højere grad blevet mere organiseret og struktureret end tidligere (Holst 2018:312). Den første sugardating-hjemmeside, SeekingArrangements.com, blev lanceret i USA i 2006. Hjemmesidens popularitet tog hurtigt fart, og sidenhen er lignende hjemmesider vokset i antal og geografisk (Gunnarsson & Strid 2021:1). Der findes mange danske hjemmesider, der alene beskæftiger sig med sugardating, herunder SugarDaters.com¹, SugarDating.dk, DanskSugardating.com, SugarFar.dk, SugarBabes.dk, SugarMamaDanmark.com og SugarDaddyDates.dk. Dertil markedsfører hjemmesider såsom VictoriaMilan.dk, RichMeetBeautiful.dk, ScorNu.com, EroX.dk, SexHunt.dk m.fl. sig også på, at brugerne kan finde ”frække dates” og sugardating-forhold på deres sider.

¹ Tidligere kaldt ”SugarDaters.dk”. Har efterfølgende skiftet navn.

Hjemmesiden SugarDaters.com er den mest populære sugardating-hjemmeside i Danmark (Groes et al. 2021:7). Ifølge SugarDaters.com's egne oplysninger, så er der en gennemgående svag stigning i antallet af medlemmer (Bilag 1. Mailkorrespondance med SugarDaters.com)². I 2016 var der 58.000 medlemmer, mens der i marts 2020 var 115.000 medlemmer, hvoraf omtrent 10.000 medlemmer var dagligt aktive (Bilag 1. Mailkorrespondance med SugarDaters.com; Groes et al. 2021:7-8). Medlemmerne på SugarDaters.com fordeler sig således:

Diagram 1. Viser den procentvise fordeling af typer medlemskab på hjemmesiden SugarDaters.com (Kilde: SugarDaters.com).

Ifølge SugarDaters.com fordeler medlemmerne sig i 2022 således, at 45% er sugardaddies, 35% er sugarbabes, 15% er boytoys, mens mindre end 5% er sugarmamas. Disse tal tager imidlertid ikke højde for, hvilke typer af profiler, disse søger matches med. SugarDaters.com oplyser eksempelvis, at størstedelen af boytoys søger en sugardaddy. SugarDaters.com oplyser ydermere, at gennemsnitsalderen for sugardaddies og sugarmamas på deres hjemmeside er 38 år, mens gennemsnitsalderen er 24 år for sugarbabes og boytoys, hvorfor der kun er 14 år mellem parterne (Bilag 1. Mailkorrespondance med SugarDaters.com).

² Det er imidlertid vigtigt at være opmærksom på, at flere af disse oplysninger er tilsendt fra SugarDaters.com, hvorfor det er nødvendigt, at man som læser forholder sig kritisk overfor disse, da hjemmesiden muligvis søger at fremstille sig selv i bedst mulige lys.

2.3. Skjult prostitution, harmløs dating eller et sted midt i mellem

Hvorvidt der er indgået en aftale på forhånd eller ej i forhold til, hvad der udveksles, udgør en vigtig grænse, ifølge antropolog Christian Groes, der i skrivende stund leder Danmarks første forskningsprojekt om sugardating. Han understreger, at hvis det på forhånd er aftalt, hvad udvekslingen konkret indebærer for begge parter, så får udvekslingen i højere grad karakter af at være en økonomisk transaktion. Er dette tilfældet, så befinder parterne sig i den del af gråzonen, der kan sidestilles med regulær prostitution og sexarbejde (Moesgaard 2020). Sugardating har således ofte været debatteret i medierne i forhold til, hvorvidt der er tale om harmløs dating eller skjult prostitution, da der er flere ligheder herimellem. På den ene side har medierne, eksempelvis gennem dokumentarserien om sugarbaben Gina Jaqueline, skabt en glamourøs fortælling om, hvad sugardating er, da sugardating her fremstilles som værende noget romantisk, spændende og luksuriøst. På den anden side advarer medierne også imod sugardating, da undersøgelser viser, at sugardating kan fungere som en trædesten til prostitution, eftersom unge ikke er klar over, hvad de involverer sig i, herunder de sociale, psykiske og fysiske konsekvenser, som sugardating kan have (DR TV 2017; Bjønness & Jensen 2019:37; Lausen 2021; Dreehsen & Højbjerg 2018; VIVE 2021:122-123). Blandt de psykiske konsekvenser kan der være tale om angst, lavt selvværd og selvtillid, paranoia, antisocial adfærd og ensomhed, mens blandt andet kønssygdomme kan nævnes som fysiske konsekvenser (Dreehsen & Højbjerg 2018).

Blandt den danske befolkning og i medierne forekommer der at være bred enighed om, at sugardating er det samme som prostitution, eftersom denne datingform følger en markedsøkonomisk logik, der adskiller sig fra "rene" kærlighedsforhold. Derfor synes sugardating at befinde sig i et normativt grænseland for, hvad der anses som værende moralsk acceptabelt (Groes 2017). Ifølge Groes er debatten for unuanceret, eftersom den ikke formår at indfange de mange gråzoner, der er i sugardating. Der er elementer af sugardating, der kan minde om regulær prostitution, men også elementer der kan minde om almindelig dating. Sugardating kan dermed anses som et kontinuum, hvor parterne kan bevæge sig mellem modpolerne dating og prostitution (Groes et. al 2021:3). Dermed kan relationerne mellem sugardaddies og sugarbabes variere angående:

1. Graden af intimitet, herunder selskab, kys og seksuelle handlinger
2. Graden af materielle goder, herunder middage, gaver, rejser, penge, stoffer eller lignende
3. Formelle eller uformelle rammer for udvekslingen, herunder hvor meget der er aftalt på forhånd
4. Opfattelsen af udvekslingen som værende enten dating eller prostitution
5. Relationens varighed, herunder enkeltstående dates eller længerevarende relationer
6. Graden af personlig og emotionel tilknytning i relationen
7. Graden af økonomisk, social og aldersmæssig ulighed i relationen (Groes et. al 2021:3).

Derudover er det særligt karakteristiske ved sugardating, at intimitet er noget, som sugardaddyen skal gøre sig fortjent til ved at behandle sugarbaben godt både socialt, emotionelt og materielt. Sugardaddyens anstrengelser sikrer ham dog ikke adgang til sugarbabens krop, uanset karakteren af de gaver eller lignende, som sugarbaben modtager (Groes 2017). Dette er i kontrast til regulær prostitution, hvor en prostitueret *sælger* seksuelle ydelser til en person, der ønsker at *købe* disse. Her anskuer den prostituerede køberen som en kunde i stedet for en date eller en sexpartner. Samtidig betragter den prostituerede også sit foretagende som et erhverv eller en profession, hvor ydelserne aftales på forhånd og ofte er specificerede med en prislister for de enkelte ydelser i et afgrænset tidsrum (Groes et al. 2021:3). Det tyder således på, at der er væsentlige forskelle mellem sugardating og prostitution, men der er imidlertid forskellige måder at prostituere sig på. Eksempelvis tilbyder flere escort-piger en såkaldt ”girlfriend experience”. Det går ud på, at en escort tilbyder en kærestelignende oplevelse, hvor kys, dybe samtaler, intimitet og kemi er i fokus. Det behøver ikke nødvendigvis at involvere sex, men kan lige såvel blot være dates, restaurantbesøg eller dybe samtaler i sengen, hvor grænserne mellem transaktionel sex og et romantisk forhold bliver flydende (Escortguide.dk). Ovenstående definition af en girlfriend experience lægger sig unægtelig op ad sugardating-konceptet, hvorfor man undre sig over, om sugardating i virkeligheden blot er skjult og romantiseret prostitution.

2.4. Lovgivning

Eftersom sugardating og prostitution deler flere fællestræk, er det essentielt at se nærmere på de strafferetlige reguleringer af prostitution.

2.4.1. Prostitution

Om prostitution gør følgende bestemmelser sig gældende i den danske straffelov:

§224. Den, der medvirker til, at en person under 18 år mod betaling eller løfte om betaling har samleje med en kunde, straffes med bøde eller fængsel indtil 6 år.

Stk. 2. Den, der som kunde mod betaling eller løfte om betaling har samleje med en person under 18 år, straffes med bøde eller fængsel indtil 2 år.

(Straffeloven §224).

Siden 1999 har det i Danmark været lovligt at sælge og købe seksuelle ydelser, såfremt at sælgeren er over 18 år. Er sælgeren derimod under 18 år, så er det strafbart, hvorfor kunden straffes med bøde eller fængsel indtil to år (Holst 2018:313). På dette område adskiller Danmark sig fra nabolandene, eftersom det i Sverige (1999), Island (2009) og Norge (2009) er strafbart at købe seksuelle ydelser uanset alder (Bjønness & Jensen 2019:29). Ydermere er det i Danmark ulovligt at *medvirke* til, at personer under 18 år sælger seksuelle ydelser, hvilket straffes med bøde og fængsel indtil seks år.

Den første medlemsbetingelse på de to største danske sugardating-hjemmesider, SugarDaters.com og SugarDating.dk, er, at medlemmerne skal være over 18 år. Skulle der opstå tvivl herom, vil profilen straks blive slettet (SugarDaters.com 2022a; SugarDating.dk 2022a). Det forholder sig imidlertid således, at DR Nyheder i 2021 kunne afsløre, at der var flere medlemmer under 18 år på SugarDating.dk, selvom det tydeligt fremgik af profiltteksterne, at de var under den accepterede aldersgrænse (Kofoed & Krog 2021a). I Danmark er det ikke ulovligt for unge under 18 år at oprette en profil på hjemmesider eller chatrooms, hvor de annoncerer efter sex, men det er ulovligt, hvis det er mod betaling. Det er da strafbart for både køberen og den digitale platform, der har formidlet kontakten mellem sælger og køber (Kofoed & Krog 2021a).

2.4.2. Rufferi

I den forbindelse er det relevant at se nærmere på rufferi-lovgivningen. Om rufferi gør følgende bestemmelser sig gældende i den danske straffelov:

§233. Den, der driver virksomhed med, at en anden mod betaling eller løfte om betaling har seksuelt forhold til en kunde, straffes for rufferi med fængsel indtil 4 år.

Stk. 2. Den, der i øvrigt udnytter, at en anden erhvervsmæssigt mod betaling eller løfte om betaling har seksuelt forhold til en kunde, straffes med bøde eller fængsel indtil 3 år. Det samme gælder den, der fremmer, at en anden mod betaling eller løfte om betaling har seksuelt forhold til en kunde, ved for vindings skyld eller i oftere gentagne tilfælde at optræde som mellemmand.

(Straffeloven §233).

Ifølge den danske straffelov er det ulovligt at profitere af andre menneskers prostitution. Bagmænd eller mellemmandsvirksomheder kan straffes med fængsel indtil fire år for rufferi. Derfor har en stor del af mediedebatten også omhandlet, hvorvidt der er tale om rufferi på sugardating-hjemmesiderne (Holst 2018:315-318). SugarDaters.com afviser, at sugardating skulle have noget med prostitution at gøre, eftersom konceptet ikke omhandler køb og salg af seksuelle ydelser, men derimod gensidig respekt og tiltrækning, hvor begge parter i relationen føler sig værdsatte og ligeværdige (SugarDaters.com 2022b). På SugarDaters.com og SugarDating.dk er det gratis at oprette en profil, men det er begrænset, hvad medlemmer med en gratis profil kan på hjemmesiden, hvorfor det mere eller mindre er nødvendigt at tilkøbe et udvidet medlemskab. Det er herigennem hjemmesiderne tjener penge. Eksempelvis havde SugarDaters.com i 2019/2020 en bruttofortjeneste på 10,9 millioner, mens de i 2020/2021 havde en bruttofortjeneste på 9,5 million³. Det betyder, at ejeren af SugarDaters.com tjener millioner af kroner på at formidle kontakten mellem parterne.

Flere danske partier, herunder SF, Venstre og Konservative, vil have lovgivningen opdateret, så rufferi-lovgivningen også indbefatter digitale platforme. Ifølge SF's retsordfører Karina Lorentzen forekommer rufferi ikke længere blot ved udlejning af værelser eller lignende. I stedet har rufferi bevæget sig over på digitale platforme, hvor sugardating-hjemmesider tjener penge på at forbinde købere og sælgere (Dehnhardt 2021; Christie 2021). Lorentzen finder belæg i, at DR Nyheder i 2021 også fandt flere prostitutionslignende annoncer på

³ Informationen er først fundet ved, at der er søgt på SugarDaters.dk på hjemmesiden <https://whois.domaintools.com>. Her fremgår det, at DATECH Aps ejer SugarDaters.dk. Dette firmanavn er efterfølgende indskrevet i <https://datacvr.virk.dk/>, hvortil det var muligt at hente deres regnskab.

SugarDating.dk og SugarDaters.com, hvor flere medlemmer tilbyder og efterspørger seksuelle ydelser mod betaling i deres profilttekst. Det betyder, at begge hjemmesider ikke overholder deres egen nultolerancepolitik over for prostitutionslignende adfærd, eftersom disse medlemmer ikke slettes med øjeblikkelig virkning (Kofoed & Krog 2021b). Som udefrakommende kan man undre sig over, om hjemmesiderne bevidst tjener penge på mindreårige og seksuel udnyttelse, kamufleret bag et tilsyneladende uskyldigt og romantiseret koncept.

3. Litteraturreview

I dette afsnit præsenteres eksisterende forskning på området. En gennemgang af de anvendte databaser og søgeord kan aflæses i ”Bilag 2. Oversigt over databaser og søgeord.” Overordnet er der begrænset forskning om sugardating både nationalt og internationalt. Størstedelen af forskningen undersøger kun sugarbabes, enkelte studier fokuserer på begge parter, mens det kun lykkedes at finde ét studie, der alene undersøger på sugardaddies. På baggrund af litteratursøgningen fremhæves fem studier, hvoraf de to første præsenteres samlet.

3.1. Unges udveksling af intimitet for materielle goder af VIVE og Sugardating blandt danske unge i alderen 18-30 år af Groes, Bjønness & Bræmer

VIVES kvantitative undersøgelse ”*Unge udveksling af intimitet for materielle goder*” viser, at mellem 2-5% af danske unge mellem 15 og 30 år har erfaringer med transaktionel sex (Groes et al. 2021:6). Det kvalitative studie ”*Sugardating blandt danske unge i alderen 18-30 år*” af Groes, Bjønness og Bræmer undersøger, i samarbejde med VIVE, danske unges motiver for at udveksle intimitet for materielle goder, deres sociale baggrund samt de problemer, der kan opstå i forbindelse med udvekslingen af intimitet for gaver eller penge (Groes et al. 2021:4). De fandt, at det økonomiske motiv sjældent står alene, men at de unge også søger spænding, anerkendelse, omsorg, bekræftelse, følelsen af kontrol og magt, udlevelse af fantasier, ønsket om at afprøve grænser samt at få stillet deres nysgerrighed (Groes et. al 2021:10, 12). Størstedelen af de unge mellem 18-30 år angiver sociale og følelsesmæssige motiver, mens kun få angiver det økonomiske motiv som det primære (Dahl & Østergaard 2021:37; Groes et al. 2021:14). Studiet fandt imidlertid, at penge bliver et mere afgørende og fremtrædende motiv

med tiden, efterhånden som de unge bliver afhængige af den økonomiske støtte (Groes et al. 2021:10). Penge er også primært det, som de unge modtager for samvær og intimitet, men nogle modtager også gaver, middage, hotelophold, rejser, transport, biografbilletter og lignende (Groes et al. 2021:14).

Størstedelen af de unge adskiller sugardating og prostitution ved, at sugardating anses som værende et frit og aktivt valg, mens prostitution afspejler tvang og nødvendighed. Prostitution anses som et arbejde med en kortvarig og aftalt ydelse, hvorimod sugardating forbindes med mere flydende aftaler, hvor det ikke i detaljer er aftalt, hvad der skal udveksles. De unge adskiller ydermere de to ved, at de selv kan til- og fravælge, hvem de ses med, hvor ofte og hvor længe, samt at relationen og kemien er i centrum, hvilket ikke gør sig gældende ved prostitution. Andre unge mener, at sugardating og prostitution er det samme, eftersom de gør sig selv til en handelsvare. De fremhæver, at følelsen, efter de har fået pengene, er den samme, som hvis de havde været prostituerede til trods for en mere personlig involvering (Groes et al. 2021:15-18). Flere unge beskriver ydermere, hvordan de flydende aftaler og grænser gør det svært at opretholde en tydelig skillelinje mellem sugardating og prostitution, efterhånden som penge og sex bliver de mest fremtrædende træk ved relationen (Groes et al. 2021:19-20).

3.2. Salg af sex i Danmark - en kortlægning af VIVE

VIVE har kortlagt sexsalg i Danmark i både 2011 og 2021. I studiet fra 2021 estimeres det, at cirka 4.500 personer har solgt sex mindst én gang i løbet af 2020⁴ (VIVE 2021:8). Overordnet adskiller sexsælgere sig fra den øvrige befolkning. En større andel sexsælgere kommer fra hårde opvækstvilkår, har været anbragt udenfor hjemmet i løbet af deres barndom eller oplevet hjemløshed. En større andel har også fængselsdomme eller har været ofre for en forbrydelse og endeligt har sexsælgere oftere et lavere uddannelsesniveau og dårligere arbejdsmarkedstilknytning end den øvrige befolkning. Sexsælgere i Danmark er imidlertid en meget sammensat gruppe, hvorfor det er langt fra alle sexsælgere, der kan beskrives som udsatte (VIVE 2021:60-76).

⁴ Dette er blot et estimat, eftersom der ikke eksisterer en officiel datakilde herom, og da salg af sex er et tabubelagt emne, hvorfor mange sexsælgere ønsker at hemmeligholde det. Estimater er således behæftet med en vis usikkerhed grundet mørketal (VIVE 2021:8)

Salg af sex er forbundet med fysiske, sociale og psykiske risici. Ved fysiske risici er der tale om risikoen for at blive udsat for vold, voldtægt, trusler, verbale overfald, grænseoverskridende og ubehagelige oplevelser og seksuelt overførte sygdomme (VIVE 2021:134-137). Sociale risici indbefatter risikoen for at opleve stigmatisering. Det gælder både i forhold til lovgivningen, de offentlige myndigheders håndtering og behandling af sexsælgere (institutionel stigmatisering), mediernes fremstilling af sexsalg (symbolsk stigmatisering) og endelig sexsælgerens familie og venners fordømmelse eller uforståenhed over for deres involvering i sexsalg (social stigmatisering) (VIVE 2011:180). Psykiske risici indbefatter risikoen for depression, lavt selvværd, koncentrationsbesvær, svær angst, søvnløshed og stress samt i mere sjældne tilfælde posttraumatisk stressforstyrrelse eller andre personlighedsforstyrrelser. Sexsælgere kan ydermere have svært ved nærvær og ved at indgå i intime relationer (VIVE 2011:209-210, 213; Socialstyrelsen 2019).

3.3. Chemistry or Service? Sugar Daddies' (Re)quest for Mutuality within the Confines of Commercial Exchange of Gunnarson & Strid

Gunnarsson og Strid undersøgte i 2021 heteroseksuelle sugardaddies erfaringer med sugardating i Sverige gennem ni interviews og 37 spørgeskemabesvarelser (Gunnarson & Strid 2021:1). Undersøgelsen blev bestilt, eftersom der var sparsom forskning omkring sugardaddies i Sverige og internationalt (Gunnarson & Strid 2021:3).

Tidligere forskning viser en stigende efterspørgsel på seksuelle ydelser, der går udover selve den seksuelle handling, som også omfatter følelsesmæssig tilknytning, nærvær samt en følelse af autentisk gensidighed, der kan minde om en form for en kæresteoplevelse (Gunnarson & Strid 2021:2). Studiet finder tilsvarende, at sugardaddies ønsker, forholdet skal være baseret på gensidig lyst, tilfredshed og interesser ud over de økonomiske belønninger. Et gennemgående tema i undersøgelsen er derfor gensidighed. Mændene ønsker både seksuel og følelsesmæssig gensidighed, hvor kvinderne også værdsætter deres selskab og dem som personer. Endvidere fandt studiet, at den seksuelle del betød mindre for mændene end den relationelle del, eftersom de søger følelsesmæssig bekræftelse, værdsættelse, kærlighed og opmærksomhed, som de ikke har kunnet finde andre steder (Gunnarson & Strid 2021:6). Kvinderne skal således være sammen med dem, fordi de nyder deres selskab og ikke kun på grund af pengene, der derimod

skal betragtes som en bonus. Mændene oplever imidlertid, at det kan være svært at finde sugarbabes, der ikke kun har et økonomisk incitament. Denne forventning er til trods for, at mændene bevidst anvender materiel kompensation til at motivere kvinderne til at være sammen med dem (Gunnarson & Strid 2021:5). Mændene er dog bevidste om, at kvinderne kan foregive at nyde både deres selskab og den seksuelle del med henblik på den efterfølgende økonomiske gevinst. På trods af mændenes bevidsthed om, at forholdet kan være en form for iscenesat forestilling, så føler de alligevel en følelsesmæssig tilknytning på samme måde, som hvis relationen havde været autentisk (Gunnarson & Strid 2021:8-9).

3.4. Sugaring: Understanding the World of Sugar Daddies and Sugar Babies af Upadhyay

Der er de seneste år lavet studier af sugardating i Afrika og ”kompenseret dating” i Asien, mens der fortsat er begrænset forskning om sugardating i de vestlige lande, hvorfor Upadhyay undersøgte sugardatingkulturen i USA i 2021. Upadhyay udforskede, hvorfor personer tiltrækkes af sugardating og hvilke fordele sugardating forbindes med (Upadhyay 2021:775-777). Studiet er baseret på profiltekster fra 108 sugardaddies og 90 sugarbabes på SeekingArrangements.com i 2017. Studiet fandt, at parterne opfattede sugardating som nemt, uforpligtende, dramafrit, afslappet, gensidigt gavnligt samt anderledes end traditionelle forhold. Samtidig sikrede sugardating en diskret, kort- eller langsigtet ordning for personer, der ikke ønskede stigmatiseringen forbundet med prostitution og sexarbejde (Upadhyay 2021:778-782). Prostitution udfordrer samfundsmæssige, seksuelle og moralske normer, hvilket resulterer i misbilligelse, afvisning og udskamning af sexarbejdere. I modsætning hertil indbefatter sugardating forventninger om kompensation samt en insisteren på, at relationen mellem parterne involverer en følelsesmæssig intimitet, forbindelse og kemi (Upadhyay 2021:777). Modsat profilteksterne fundet af DR Nyheder i Danmark, så var der ingen af de 198 profiltekster på SeekingArrangements.com i 2017, der hentydede til noget seksuelt (Kofoed & Krog 2021b; Upadhyay 2021:779).

Upadhyay fandt, i overensstemmelse med Gunnarson og Strids studie, at de fleste sugardaddies søgte mere end blot seksuel intimitet. De ønskede også en følelsesmæssig tilknytning, nærvær, kemi og venskab. I modsætning hertil var næsten alle sugarbabes hovedsageligt motiveret af økonomiske gevinster, samt søgte ældre, modne og erfarne sugardaddies, der kunne give dem

en form for mentorskab og livsvejledning, ligesom en far giver sine børn vejledning. Derudover søgte nogle sugarbabes også sugardaddies, der kunne hjælpe dem med at netværke med betydningsfulde mennesker (Upadhyay 2021:780-781). På dette punkt adskiller Upadhyays fund sig fra VIVE og Groes' fund (Groes et. al 2021:10, 12). Der synes at være en tendens til, at de amerikanske sugarbabes har et mere fremtidsorienteret motiv for at sugardate, mens de danske sugarbabes synes at have mere følelsesmæssige og sociale motiver, udover det økonomiske incitament.

4. Kriminologisk relevans

Kriminologien skal ikke afgrænses til brud på gældende love, men indbefatter derimod normbrud mere generelt. Som vist i ovenstående problemfelt og litteraturreview er sugardating derfor kriminologisk relevant, eftersom denne datingform udfordrer, hvad der anses som værende samfundsmæssigt og moralsk acceptabelt. Det er derfor interessant at undersøge, hvordan sugardaddies navigerer i et normativt grænseland, der sidestilles med prostitution. Ydermere befinder sugardating sig i en juridisk gråzone, eftersom der er fundet mindreårige og prostitutionslignende annoncer på danske sugardating-hjemmesider, hvilket strider imod den danske straffelov. Prostitution er ikke ulovligt i Danmark, som det er i nabolandene, men undersøgelser viser ikke desto mindre, at sugardating kan have store konsekvenser for kvinderne, hvorfor det er interessant at undersøge mændenes holdninger til dette. Sugardating et område, som nogle ønsker stærkere lovreguleret end det er i dag, hvilket gør sugardating særligt interessant for kriminologien.

5. Afgrænsning

På baggrund af ovenstående problemfelt og litteraturreview afgrænser empirien i indeværende speciale sig til sugardaddies i Danmark. Dette er som følge af, at der ikke findes meget forskning om sugardaddies, hverken nationalt eller internationalt, hvorfor sugardaddies forekommer at være en overset gruppe inden for dette genstandsfelt til trods for, at de udgør halvdelen af relationen, og er den største medlemsgruppe på de danske sugardating-hjemmesider (jf. 2. Problemfelt).

6. Problemformulering

Problemfeltet og afgrænsningen udmunder i følgende problemformulering:

Hvordan navigerer danske sugardaddies i et normativt grænseland og hvordan retfærdiggør de sugardating?

Derudover ønsker jeg at undersøge:

- Hvad er mændenes motiv for at sugardate?
- Hvordan oplever mændene relationen til sugarbaben?
- Adskiller mændene sugardating og prostitution, og i så fald hvordan?

7. Teoretisk ramme

I dette afsnit præsenteres specialets teoretiske ramme. På baggrund af at det ikke har været muligt at finde kriminologiske teorier, der belyser sugardating eller grænselandet mellem prostitution og dating, benyttes nedenstående teorier, da de nærmer sig specialets genstandsfelt. Hensigten er ikke at efterprøve teorierne, men de skal bidrage til at forstå og forklare de mønstre og tendenser, der kommer til syne af den indsamlede empiri. Først præsenteres både Marcel Mauss' og Pierre Bourdieus teoretiseringer af gaveudvekslinger, da disse kan belyse de usagte, underforståede regler og forpligtelser, der gør sig gældende for gaveudvekslingen i sugardating-relationer. Dernæst præsenteres Gresham M. Sykes & David Matza' teori om neutraliseringsteknikker. Teorien kan indfange de refleksioner, som personer gør sig, når de har begået en afvigende handling, der overskrider samfundets grænse for, hvad der er moralsk acceptabelt. Teorien kan belyse, hvordan nogle sugardaddies forsøger at retfærdiggøre, at de sugardater. Specialet forholder sig ydermere åben overfor nye teoretiske input i analysen, hvorfor nedenstående teoretiske perspektiver ikke er styrende for analysen.

7.1. Gaveudveksling

Sociolog og antropolog Marcel Mauss satte fokus på gaveudveksling med sit essay "*The Gift*" i 1925. Ifølge Mauss er gaveudvekslinger strengt regulerede og kendetegnet ved gensidighed, selvom gaveudvekslinger umiddelbart fremstår som frie handlinger. Det forholder sig imidlertid således, at mennesker giver gaver i situationer, hvor det forventes af dem, hvorfor gaveudvekslinger er forbundet med en serie af forpligtelser: Man forpligtes til at give en gave, man forpligtes til at modtage en gave og endeligt forpligtes man til at gengælde gaven - om ikke andet end med taknemmelighed. Det betyder, at modtageren er i en form for taknemmelighedsgæld til giveren, indtil gaven er gengældt og rollerne byttes om. Det er disse forpligtelser, som forbinder mennesker og skaber sociale bånd (Prieur 2006:35). Overholdes forpligtelserne ikke, sker der et brud med normerne. Konsekvenserne heraf kan blandt andet være skam, social udstødelse og nederlag (Prieur 2006:35). Hvis modtageren afviser en gave, vil dette både være en afvisning af selve gaven og en afvisning af ligeværd. Såfremt modtageren ikke gengælder en gave, vil det medføre et tab af ære. Hvis der omvendt gives mere tilbage, end hvad der er modtaget, så kan dette fortolkes som en demonstration af rigdom, dominans eller fjendtlighed (Prieur 2006:25). I den forbindelse kan modtageren opleve svære og

ubehagelige følelser og i særdeleshed, hvis gaven foræres af en person, som modtageren ikke ønsker at være bundet til (Prieur 2006:36).

Sociolog og antropolog Pierre Bourdieu videreudviklede Mauss' teori. Bourdieu hævdede, at Mauss' teori manglede et tidsaspekt i forhold til gaveudvekslingerne. Med undtagelse af juleaften, er det i næsten alle samfund normen, at der ikke gives en gave tilbage med det samme. Det er ydermere essentielt, at modgaven er af tilsvarende værdi, såfremt parterne har samme status, men at gaven samtidig ikke må være magen til den, som man selv har modtaget. Med disse normer for gaveudvekslingen synliggjorde Bourdieu, hvordan tidsintervallet er af stor betydning. Tidsintervallet bevirker, at de gensidige forpligtelser sløres, forskønnes og fortrænges, hvilket Bourdieu betegnede som *eufemisering*. Tidsintervallet mellem gaverne eufemiserer således den objektive sandhed om, at gaveudvekslingen sker på handelsmæssige betingelser om "noget for noget". Således forekommer to lignende handlinger at være uforbundne, frivillige, unikke og generøse for både giveren og modtageren, da modgaven ikke umiddelbart synes at være en forpligtelse, der er betinget af den første gave. I forlængelse heraf er der altid en risiko for, at ens gave ikke gengældes, men risikoen er lille, eftersom gaveudvekslinger er underlagte strenge forpligtelser og normer om gensidighed (Prieur 2006:36-38). Ifølge Bourdieu eufemiseres særligt udvekslingen af penge. I stedet for at tale om løn, bruges andre synonyme som "kompensation" eller "godtgørelser" til at forskønne sandheden således, at parternes økonomiske interesser så vidt muligt tilsløres (Prieur 2006:37-38).

7.2. Neutraliseringsteknikker

Kriminolog Gresham M. Sykes og sociolog David Matza skrev i 1957 "*Techniques of Neutralizations: A Theory of Delinquency*". Ifølge Sykes og Matza er alle borgere underlagt samfundets anerkendte morale, hvorfor en afvigende handling vil medføre skyld eller skam, eftersom den bryder med normerne. En person vil i den forbindelse ofte gøre brug af forskellige teknikker til at forklare, fornægte, retfærdiggøre eller fralægge sig ansvaret for den afvigende handling (Sykes & Matza 1957:223; Jacobsen & Kristensen 2018:123). Neutraliseringsteknikkerne kan beskytte personen mod selvbebrejdelse og andres bebrejdelser efter en afvigende handling, således personen fortsat kan anse sig selv som en moralsk person. Teknikkerne kan også gå forud for en afvigende handling og derved muliggøre denne, eftersom personen herigennem neutraliserer handlingens negative konsekvenser (Sykes & Matza

1957:223-225). Sykes & Matza udarbejdede fem neutraliseringsteknikker, hvoraf tre af dem har vist sig relevante i forhold til specialets empiri, hvorfor de resterende to ikke beskrives.

7.2.1. Afvisning af ansvar

Personen vil afvise at bære ansvar eller skyld for den afvigende handling. Personen vil negligere sit personlige ansvar for den skade, der er forvoldt, ved at påstå at det var en ulykke, eller ved at hævde, at det var uden for hans kontrol, samt at han gjorde, hvad han kunne for at forhindre det (Sykes & Matza 1957:225; Jacobsen & Kristensen 2018:124).

7.2.2. Afvisning af skadepåføring

Personen vil benægte, at nogen eller noget skulle være kommet til skade eller have lidt overlast som følge af hans handlinger. Det kunne eksempelvis være, at personen ved tyveri hævder, at det blot var et ”lån”, eller ved hærværk, at ejerne havde råd til det (Sykes & Matza 1957:226; Jacobsen & Kristensen 2018:124).

7.2.3. Afvisning af offeret

Såfremt personen skulle påtage sig ansvaret for både den afvigende handling og at denne har forvoldt skade, kan personen imidlertid neutralisere sin handling ved at insistere på, at han intet har gjort forkert set i lyset af omstændighederne, eftersom det enten er offerets egen skyld eller at offeret har fortjent det (Sykes & Matza 1957:226).

7.2.4. Andre neutraliseringsteknikker

Listen med neutraliseringsteknikker er sidenhen blevet udvidet af kriminologerne Paul Cromwell og Quint Thurman:

- **Påstanden om nødvendighed:** Personen retfærdiggør den afvigende handling ved, at påstå han under ingen omstændigheder havde andet valg end at begå den afvigende handling (Cromwell & Thurman 2003:545).
- **Påstanden om normalitet:** Personen henviser til, at andre også begår den afvigende handling, hvilket i højere grad legitimerer hans adfærd samtidig med, at skylden overføres til andre (Cromwell & Thurman 2003:545).

7.3. Sammenfatning af specialets teoretiske ramme

Neutraliseringsteknikker og normbrud stemmer overens med Bourdieus pointe om, at menneskers handlen ikke altid foregår i overensstemmelse med samfundets normer. I stedet legitimeres handlingerne bagud, således at handlingen fremstår som værende i overensstemmelse med de gældende normer, således menneskerne kan opretholde illusionen om, at de befinder sig på den rette side af det normative grænseland (Prieur 2006:26).

De to teoretiske perspektiver synes derfor at kunne understøtte hinanden. Den ene teori kan belyse gaveudvekslingens underforståede regler og forpligtelser samt den forskønnelse og sløring, der sker i forbindelse gaveudvekslingen mellem penge, gaver og oplevelser på den ene side og selskab, intimitet og sex på den anden side. Gennem forskønnelsen samarbejder begge parter om at skjule sandheden og opretholde løgnet om, at udvekslingen er frivillig og uden forpligtelser. Eufemiseringen hjælper således aktørerne med at opretholde illusionen om, at de er på den rette side af det normative grænseland, hvorigennem de kan forsvare og neutralisere deres handlinger, så de stemmer overens med, hvad der er samfundsmæssigt og moralsk acceptabelt. Den anden teori kan netop belyse de teknikker og strategier, som sugardaddies kan gøre brug af til at legitimere, at de sugardater, hvor de betaler en kvinde for hendes selskab og hendes krop. Netop denne transaktion bevirker, at sugardating-relationer ofte anses som moralsk uacceptabelt i samfundet. Teorierne er derfor brugbare til at undersøge, hvordan sugardaddies navigerer i et normativt og juridisk grænseland, samt hvordan de legitimerer dette.

8. Metode

I indeværende afsnit præsenteres de metodiske til- og fravalg, der er gjort i forbindelse med specialets forskningsstrategi, interaktionistiske tilgang, valget af semistrukturerede interviews som empiriindsamling samt transskriberingen, analysestrategien og kodningen af empirien. Hele processen har været præget af etiske refleksioner, både i forhold til adgang til feltet, udformningen og opbygningen af interviewguiden, selve interviewsituationen, transskriberingen samt analysen, hvilket præsenteres løbende i afsnittet. Ønsket er at være så detaljeret og gennemsigtig som muligt ved at beskrive og dokumentere specialets fremgangsmåde, refleksioner og grundantagelser, således at man som læser kan sætte sig ind i beslutningsprocesserne, forstå overvejelserne herom, forholde sig kritisk til resultaterne og endeligt vurdere kvaliteten af specialet (Brinkmann & Tanggaard 2015:523; Riis 2012:348, 354).

8.1. Forskningsstrategi

Specialet har gjort brug af både den induktive og deduktive forskningsstrategi, hvorfor der har været en vekselvirkning herimellem (Riis 2005:29). Specialet har haft en deduktiv tilgang, eftersom specialet i første omgang bevægede sig fra eksisterende forskning og teori til data, dog uden at teste en eller flere hypoteser. Teorierne fungerede som teoretiske guidelines, uden at være styrende for specialet, hvilket dannede grundlaget for nogle af spørgsmålene i interviewguiden. Specialet har imidlertid anvendt en semistruktureret interviewguide, frem for en fast interviewguide, med plads til nye perspektiver samt forholdt sig åben i analysen overfor nye og relevante teorier. I denne fase har specialet været induktivt, eftersom specialet havde en datastyret tilgang under analysen. Med en induktiv forskningsstrategi søgte specialet at identificere mønstre, tendenser og modsætninger i empirien med ønsket om analytisk generalisering (Riis 2005:29).

8.2. Interaktionisme

Specialet er inspireret af dele af den interaktionistiske tilgang. Som forsker er det ikke muligt at undersøge et empirisk genstandsfelt uden at have holdninger, forventninger samt en teoretisk forforståelse. Det er således ikke muligt ubetinget at indleve sig i andre menneskers perspektiver, da forskeren altid vil påvirkes af sit eget perspektiv på det studerede. Derfor er

det ikke muligt at stille mig selv uden for meningsskabelsen, eftersom jeg selv spiller en aktiv rolle i empiriindsamlingen (Järvinen 2005:13). Empirien i indeværende speciale er derfor formet af informanten og jeg i fællesskab, hvori to sæt af holdninger, interesser og forudsætninger mødes og brydes med hinanden. Det er i denne interaktion, at viden skabes, hvorfor interviewets materiale er et resultat af både mit og sugardaddyens fælles bud på plausible forståelser af sugardating. Interviewet er derfor et socialt møde, hvor erfaring fortolkes og mening skabes i samspil, og ikke blot en udvinding af sugardaddyens viden (Järvinen 2005:29-30). Det giver således ikke mening at tale om pålidelighed i forhold til, at specialet skal kunne repliceres direkte, da empirien er formet af mændene og jeg i fællesskab, hvorfor målet heller ikke er at frembringe objektiv og sand viden. Pålidelighed i indeværende speciale handler derimod om, at det skal være muligt for andre forskere at foretage en tilsvarende undersøgelse, hvorfor specialets fremgangsmåde er gennemsigtig, systematisk og velbegrundet (Riis 2012:353-354).

I interaktionistiske analyser fokuseres der ikke kun på informantens holdninger, erfaringer og handlinger, men også på, hvordan informanten præsenterer sig selv og skaber sociale identiteter. Informanten vil forsøge at positionere både sig selv og andre på en måde, der er mest hensigtsmæssig for informanten selv. Oftest forsøger informanten at fremstille sig selv som en normal, ansvarlig, respektabel og fornuftig person (Järvinen 2005:30). Inspireret af Goffmans dramaturgiske perspektiv kan interviewet analyseres som igangværende forhandlinger, hvor det er mit ansvar som forsker at sikre, at sugardaddyen ikke taber ansigt under interviewet samt ikke udfordres for hårdt eller ubehageligt på sin selvfremstilling (Järvinen 2005:30). Derved kan informanten anses som en performer, der forsøger at påvirke interviewerens gennem indtryksstyring. Det vil imidlertid ikke blot være informanten, der forsøger at indtryksstyre, men også interviewerens, der søger at fremstå professionel og fornuftig under interviewet, hvilket medfører et gensidigt samspil mellem interviewer og informant (Järvinen 2005:31). Interaktionistiske analyser undersøger ydermere *accounts* i informantens selvfremstillinger, der handler om, hvordan informanten søger at legitimere, forklare samt retfærdiggøre handlinger og beslutninger, der anses som værende upassende eller uacceptable. Accounts bruges dermed til at genforhandle og genetablere informantens eget og interviewerens forståelse af informanten som en god, moralsk og fornuftig person, således at informantens *face* opretholdes, hvilket stemmer godt overens med specialets teoretiske ramme (Järvinen 2005:31).

8.3. Semistrukturerede interviews

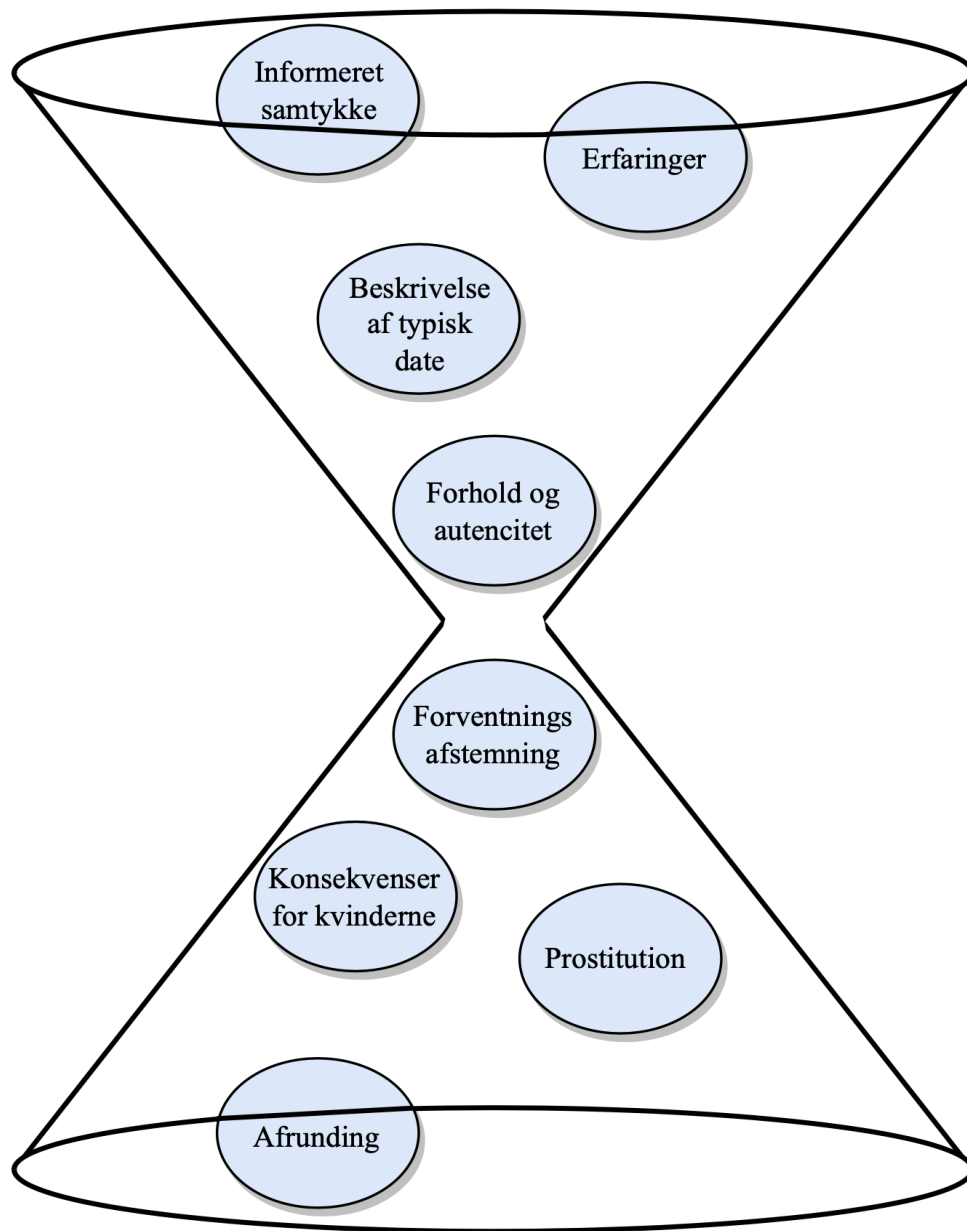
Specialet gør brug af semistrukturerede interviews af flere årsager. Denne empiriindsamlingsmetode blev valgt på baggrund af en formodning om, at det ville være svært at få adgang til tilstrækkelig mange sugardaddies med henblik på at kunne frembringe valide kvantitative resultater. Ydermere sikrer semistrukturerede interviews, at mændene kan præge samtalen, eftersom spørgsmålene er åbne samt skaber mulighed for dialog. Derigennem kan mændene sætte uddybende ord på deres erfaringer, synspunkter og oplevelser med sugardating, hvilket er i overensstemmelse med specialets interaktionistiske tilgang, da mening skabes i det sociale møde mellem informant og interviewer. De semistrukturerede interviews sikrer derudover, at mændene kan komme med nye perspektiver, som interviewguiden muligvis ikke afdækker parallelt med, at de allerede udarbejdede spørgsmål sikrer, at problemformuleringen besvares (Kvale & Brinkmann 2015:19, 49).

8.4. Udarbejdelse af interviewguide

Interviewguiden er inspireret af problemfeltet, litteraturreview og teori (Bilag 3. Interviewguide). Interviewguiden sikrede en systematisk empiriindsamling, eftersom den skabte struktur for interviewene og sikrede, at alle spørgsmål blev besvaret. Specialets semistrukturerede interviewguide indeholdt nogle tematikker, der skulle afdækkes, men med plads til at jeg kunne tilpasse spørgsmålenes rækkefølge, komme med nye spørgsmål samt forfølge eventuelle nye og interessante perspektiver (Harrits et al. 2020:186). Ordvalget var letforståeligt i et neutralt hverdagsprog og spørgsmålene var åbne med plads til uddybelse uden at være ledende (Kvale & Brinkmann 2015:189, 318).

Interviewguiden blev opbygget efter en timeglasstruktur med henblik på, at få informanterne til at åbne sig op om et emne, der kan være privat og tabuiseret (Riis 2005:111).

Figur 2. Viser opbygningen af interviewguiden.

Som timeglasstrukturen illustrerer, blev informanternes informerede samtykke indhentet i starten af interviewet i henhold til GDPR-lovgivningen. Heri blev informanterne oplyst om specialets overordnede formål, hvem der ville få adgang til specialet, at de ville blive anonymiseret samt at de både under og efter interviewet kunne trække sig fra undersøgelsen (Persondata.aau.dk; Kvale & Brinkmann 2015:116-118).

Spørgsmålenes rækkefølge var nøje overvejet med henblik på, at mændene skulle være trygge ved at åbne sig op og at interviewet skulle være behageligt uden, at det udfordrede mændene

selvbillede for hård eller at de tabte ansigt (jf. 8.2. Interaktionisme). De første spørgsmål var således lette og overordnede i forhold til fordele og ulemper ved sugardating, deres erfaringer og overordnet omkring dates. I takt med at interviewet nærmede sig sin midte og nøglespørgsmålene, blev spørgsmålene langsomt mere personlige. I den forbindelse blev mændene spurgt ind til relationen med deres sugarbabes, forventningsafstemningen, betalingens indflydelse på forholdet og potentielle konsekvenser for sugarbaben. Dernæst blev de igen stillet mere overordnede spørgsmål omkring blandt andet prostitutionsdebatten og deres mening herom, således at spørgsmålene ikke længere var private og intime. Afslutningsvis blev mændene stillet lette, mere abstrakte spørgsmål om, hvorvidt de eksempelvis forventede at fortsætte med at sugardate, eller om de ville anbefale sugardating til andre. Intentionen var ikke at efterlade dem sårbare og blottede efter nøglespørgsmålene, hvor emnet blev sat lidt på spidsen, og spørgsmålene var en anelse kritiske overfor sugardating, men samtidig med øje for, at det ikke blev ubehageligt for dem, at de ikke følte, det var et "forhør" og at det ikke skulle skade deres selvbillede (jf. 8.2. Interaktionisme).

8.5. Adgang til feltet

Forinden empiriindsamlingen havde jeg en antagelse om, at det ville blive svært at finde informanter, eftersom emnet kan være tabuiseret, da sugardating sidestilles med prostitution. Mod alt forventning viste det sig, at det ikke var svært at finde sugardaddies, der havde lyst til at tale med mig.

8.5.1. Sugardating-hjemmesider

Adgangen til et genstandsfelt foregår ofte gennem *gatekeepers*, der kan åbne og lukke for adgangen, hvorfor min første indskydelse var at kontakte danske sugardating-hjemmesider (Riis 2005:84). Derfor sendte jeg en mail til følgende seks danske sugardating-hjemmesider, SugarDaters.com, SugarDating.dk, DanskSugarDating.com, SugarDaddyDates.dk, SugarBabes.dk og SugarFar.dk (Bilag 1. Mailkorrespondance med SugarDaters.com).

DanskSugarDating.com, SugarBabes.dk, SugarDaddyDates.dk og SugarDaters.com afslog, at jeg oprettede en profil. SugarDaters.com var dog behjælpelige med information om deres medlemmer og udvikling, som præsenteret i problemfeltet. SugarDating.dk og SugarFar.dk besvarede ingen af mine tre henvendelser, hvorfor de hverken accepterede eller afslog, at jeg kunne oprette en profil. Det affødte mange etiske refleksioner i forhold til, om det ville krænke medlemmernes anonymitet og privatliv, hvis jeg kom med en anden agenda? Sugardating

sidestilles ofte med prostitution, hvorfor det for nogle kan være et meget privat anliggende, da det er forbundet med en vis stigmatisering og tabuisering (Bjønness & Jensen 2019:37; VIVE 2011:180). Derudover reflekterede jeg over, hvordan jeg skulle reagere på tilnærmelser fra sugardaddies, der muligvis ikke havde læst min profilttekst? Hvordan skulle jeg håndtere, hvis medlemmerne blev vrede over min tilstedeværelse på hjemmesiderne, eller hvis hjemmesiderne, som mine gatekeepers, lukkede min profil? Ovenstående refleksioner er blot et mindre udsnit af etiske refleksioner, jeg gjorde mig, hvorfor jeg først ville prøve at finde sugardaddies på anden vis.

8.5.2. Single- og dating grupper på Facebook

Det var ikke muligt at finde sugardating-grupper på Facebook⁵. I stedet tilmeldte jeg mig 23 single/dating-grupper på Facebook med formodningen om, at jeg derigennem kunne finde sugardaddies, eftersom sugardating ikke desto mindre er en kontroversiel datingform. I modsætning til ovenstående etiske refleksioner, så vurderede jeg, at jeg det ikke ville krænke nogen medlemmer, eftersom disse grupper ikke er lukkede forums, hvor medlemmerne betaler, og at det ikke er tabuiseret at være single på samme måde, som det er at sugardate. Grupperne havde mellem 1.200-25.800 medlemmer og en geografisk spredning, der dækkede hele Danmark (Bilag 4. Liste over Facebook-grupper). Jeg reflekterede over, hvorvidt jeg skulle tilkendegive min egen personlige holdning om, at jeg ikke nødvendigvis mente, at sugardating var det samme som prostitution. På den ene side ville det muligvis skabe debat, mens det på den anden side måske ville give sugardaddies lyst til medvirke, eftersom jeg forholdt mig åbent og nysgerrigt uden at kategorisere sugardating som prostitution. Jeg skrev min egen holdning og delte opslaget (Bilag 5. Facebook-opslag). Som forventet fik opslaget en blandet modtagelse og skabte debat blandt medlemmerne om, hvorvidt sugardating er prostitution eller ej. Størstedelen mente, at det er prostitution og var meget forargede over, at jeg ikke nødvendigvis mente det samme. Enkelte medlemmer tilsvinede mig, mens andre medlemmer tog mig i forsvar og bifaldt, emnet blev undersøgt. Jeg blandede mig ikke, men besvarede udelukkende relevante spørgsmål vedrørende specialet. Intentionen med opslaget var ikke at debattere, men at finde informanter, hvilket jeg fandt. Seks sugardaddies havde kontaktet mig indenfor 24 timer, ni sugardaddies indenfor 72 timer og 11 sugardaddies efter en uge. Det var

⁵ Informanten Peter fortalte, at sugardating-grupperne på Facebook blev lukket ned for nogle år siden og at Facebook ikke længere tillader sådanne grupper, da det sidestilles med prostitution.

således ikke nødvendigt at oprette en sugardating-profil, hvorved jeg undgik ovenstående etiske problemstillinger.

8.5.3. Udvalgelse af informanter

Specialets empiri tager udgangspunkt i seks sugardaddies, selvom elleve henvendte sig. To sugardaddies var kun interesserede i mig som person og ønskede ikke medvirke i interviews. De mente i stedet, at jeg ville få en bedre forståelse for sugardating, hvis jeg sugardatede med dem, hvilket jeg høfligt afslog. En tredje sugardaddy var interesseret i et fysisk interview, men kort forinden interviewet blokerede han mig på Facebook og afbrød således al kontakt. En fjerde informant fortrød også. Han tog ikke telefonen på det aftalte tidspunkt og svarede efterfølgende ikke på mine henvendelser. En femte sugardaddy afbrød telefoninterviewet efter en halv time, da han blev ringet op af sit arbejde. Han lovede at ringe tilbage, men jeg hørte ikke fra ham igen, og han svarede heller ikke på mine efterfølgende henvendelser. Eftersom interviewet ikke var komplet, fravalgte jeg at bruge det, hvorfor specialets samlede empiri udgøres af seks komplette interviews.

8.6. Interviewsituation

Specialets sugardaddies var kun interesserede i telefoninterviews og online interviews enten med eller uden kamera, hvilket havde fordele og ulemper. Eftersom jeg ikke sad i samme rum som informanterne, var det essentielt, at teknikken fungerede og at omgivelserne var optimale (Seitz 2016:230-231). Teknikken fungerede størstedelen af tiden, men ved en enkelt sugardaddy ”hakkede” forbindelsen flere gange, mens der ved to andre sugardaddies var meget baggrundsstøj, hvorfor det indimellem var svært at høre, hvad der blev sagt. Derudover var der også andre ydre faktorer, som var forstyrrende. En sugardaddy modtog mange opkald og pausede interviewet hver gang, en anden sugardaddy havde en opmærksomhedssøgende hund, mens en tredje sugardaddy flere gange blev forstyrret af sine ansatte og tog en times frokostpause midt i nøglespørgsmålene. Særligt var sidstnævnte ikke optimalt, eftersom nogle af nøglespørgsmålene virkede voldsomme og bombastiske efter afbrydelsen. De ovenstående problematikker med dårlig forbindelse, baggrundsstøj og øvrige ydre faktorer, forstyrrede samtalsens frie strøm, fordi at jeg måtte afbryde informanterne for at få dem til at gentage deres svar, så pointerne ikke gik tabt og fordi, de blev afbrudt i deres pointer.

Fire ud af seks interviews var også uden kamera. Det var vanskeligt at aflæse, hvornår mændene var færdige med at tale eller blot holdt en tænkepause, da jeg ikke kunne aflæse deres kropssprog. Det resulterede i, at der nogle gange opstod en akavet tavshed, eller at sugardaddyen og jeg talte i munden på hinanden (Seitz 2016:232). Omvendt havde det også den fordel, at de lettere akavede pauser gav mændene ekstra betænkningstid, hvorefter de uddybede deres svar og kom med nye, vigtige pointer.

Derudover havde det også sine fordele, at vi ikke sad fysisk overfor hinanden, da jeg ved flere af mændene havde en fornemmelse af, at den fysiske distance gjorde det mindre grænseoverskridende for dem at tale om sugardating, sex og prostitution. Det gav dem muligvis en større følelse af tryghed og anonymitet, hvilket kan have øget deres lyst til at dele deres erfaringer, holdninger og følelser, der til tider blev meget personlige (Seitz 2016:232-233). Derudover befandt mændene sig også vante omgivelser, hvorfor interviewet kan have følt mindre formelt og mere som en hverdagsamtale (Seitz 2016:230). Ved et emne så kontroversielt som sugardating, så forekommer telefoninterviews og online interviews at have været en større fordel end ulempe, eftersom det gav meget ærlige, ufiltrerede svar og formentlig også gav mændene lyst til at medvirke. Derudover var de geografiske afstande ikke en hindring, hvorfor empirien tager udgangspunkt i sugardaddies fra hele Danmark (Seitz 2016:230).

8.7. Transskribering

Interviewene blev lydoptaget, så jeg under interviewene kunne fokusere på informanternes udsagn og interviewspørgsmålene. Lydoptagelserne gjorde det muligt at indskrive informanternes ordrette udtalelser, pauser, grin og hverdagsprogseffekter i transskriberingerne, såfremt disse var meningsændrende⁶ (Kvale & Brinkmann 2015:237-240; Andersen 2020:103-105). Beslutningerne er truffet på baggrund af, at der ikke skal udarbejdes en sproglig analyse, men derimod en sammenhængende, detaljerig og citerbar transskribering således, at specialet er så tro mod mændenes udsagn, som muligt (Kvale & Brinkmann 2015:239-240). Dette er med henblik på at højne specialets troværdighed, den interne validitet, der er baseret på, hvorvidt specialets resultater afspejler empirien (Riis 2012:358). Som følge af anonymiseringen fremgår der ingen faktuelle oplysninger om informanterne i

⁶ Stjerner markerer, når informanterne griner, holder en tænkepause eller lign. Ex. Kim: Hvor sugardating er vel bare en pænere form for prostitution *griner meget*. Altså det er jo prosti... Ej det ved jeg ikke. Det kan jeg ikke forklare. Jeg føler ikke, at det er det. (Kim:41).

transskriberingerne⁷. Løftet om fuld anonymisering er på bekostning af en højere troværdighed, eftersom andre ikke har kunnet kontrollere, om transskriberingerne var korrekte. For at øge troværdigheden af transskriberingerne, således også analysen og konklusionens troværdighed, så transskriberede jeg et interview ad gangen og genhørte det derefter to gange for at sikre, at transskriberingen var korrekt (Kvale & Brinkmann 2015:318; Andersen 2020:103-105).

8.8. Analysestrategi og kodning

Gennem specialets seks interviews blev der indsamlet en stor mængde empiri⁸. Det var derfor essentielt, at kodningen foregik systematisk og ligeledes er gennemsigtig for læseren efterfølgende. Kodningen blev påbegyndt med en datastyret og induktiv tilgang, eftersom der kun var enkelte fastlagte analysetemaer, hvorved de resterende temaer kom til syne undervejs. Under kodningen blev alle transskriberinger gennemlæst yderligere tre gange for at sikre, at intet blev overset og at alle relevante udtalelser var blevet kodet (Kvale & Brinkmann 2016:263; Brinkmann & Tanggaard 2015:46-47). Kodningen udmundede i følgende analysetemaer:

Tabel 1. *Oversigt over analysens tematikker*

Analysens temaer
Præsentation af sugardaddies og deres motiver
Prostitution
Tingsliggørelse
Gaveudveksling
Legitimering i et normativt grænseland

Under hvert tema blev der udarbejdet en grundig disposition, der sikrede, at temaerne så vidt muligt ikke overlappede hinanden og at alle relevante fund, pointer og nuancer blev belyst, således at det blev muligt at besvare specialets problemformulering og underspørgsmål (Bilag 6. Temaer og dispositioner). Dispositionerne under hvert tema skabte ydermere et overblik og en struktur for kodningen og den senere analyse. Kodningen foregik således:

⁷ Klammer markerer, når noget er anonymiseret. Ex. Bo: Jeg er [alder] gammel og bor i [by].

⁸ De seks interviews udmundede i 277 siders transskriberinger. For overskuelighedens skyld er transskriberingerne ikke samlet i en pdf, men derimod vedhæftet som seks individuelle pdf'er, der repræsenterer hvert interview.

Tabel 2. *Eksempel på kodningen i temaet "Legitimering i et normativt grænseland"*

Navn	Transskribering	Mening	Undertema
Jens	For mig har det været rigtig positivt og for nogle af de der piger har det også været godt, fordi jeg kunne se, hvor meget det hjalp dem økonomisk (Jens:31). ⁹	Hjælper dem økonomisk.	Påstand om hjælp
Morten	jeg har altid sørget for at mine piger var sikre og følte sig sikre, fordi jeg tror der er mange dumme mænd derude, som er ligeglade (Morten:57).	Jeg behandler dem ordentligt modsat andre sugardaddies	Påstand om andre er værre

Der blev udarbejdet et skema som ovenstående under hvert tema, hvorved den indsamlede empiri blev nedbrudt til mindre dele, da transskriberingerne blev meningskondenseret. Det skabte en struktur og overskuelighed, idet informanternes svar blev lettere at sammenligne under de forskellige tematikker. Det blev derigennem muligt at identificere mønstre, tendenser og modsætninger i empirien (Brinkmann & Tanggaard 2015:46, 50-51). Der synes at være belæg for analytisk generalisering, også kaldt ekstern validitet, eftersom flere af analysens senere resultater afspejler de mønstre og tendenser, der også gør sig gældende indenfor eksisterende sugardating- og prostitutionsforskning. Der forekommer således at være en vis overførbare herimellem, hvorfor specialets resultater kan benyttes som en vejledning for, hvad der forventes at forekomme af resultater i lignende undersøgelser (Kvale & Brinkmann 2015:334; Riis 2015:358).

⁹ Der henvises til transskriberingerne på følgende måde: Informantens navn: sidetallet som udtalelsen findes på. Transskriberingerne findes i separate pdf'er.

9. Analyse

I analysen sammenholdes empirien med eksisterende forskning og de eksisterende teoretiske perspektiver, men også nye teorier, der viste sig at være relevante for analysen. Først præsenteres specialets seks sugardaddies og deres motiver for at sugardate. Dernæst fokuseres der på mændenes holdning til prostitution og om de er stødt på prostitutionslignende adfærd og mindreårige på hjemmesiderne. Efterfølgende belyses det, hvordan mændene tingsligger sugarbabes, hvortil Bauman inddrages som et nyt teoretisk perspektiv. Analysen berører også gaveudvekslingen i sugardating-relationer og de handelsmæssige betingelser, der gør sig gældende. Bourdieus teoretisering bidrager her med en forståelse af, hvordan betalingen til tider eufemiseres, og hvordan betalingen påvirker relationen. Endeligt analyseres mændenes udtalelser i forhold til, hvordan de navigerer, legitimerer og neutraliserer deres afvigende handlinger i det normative grænseland, som sugardating er.

9.1. Informant oversigt

Af nedenstående skema fremgår informanternes navn, alder, hvorvidt de stadig færdes i sugardating-miljøet samt, hvordan interviewet er foregået.

Navn	Alder	Sugardater i øjeblikket	Interviewform
Morten	50'erne	Ja	Telefon uden video
Kim	50'erne	Nej	Teams med video
Bo	50'erne	Nej	Telefon uden video
Jens	50'erne	Ja	Facebook med video
Allan	40'erne	Ja	Telefon uden video
Peter	30'erne	Nej	Facebook med video

9.2. Præsentation af sugardaddies og deres motiver

Heri præsenteres specialets sugardaddies og deres motiv for at sugardate. Dette er væsentligt i forhold til at forstå deres udtalelser i analysen, men også med henblik på at bidrage til den sparsomme forskning om sugardaddies motiver for at sugardate. I den forbindelse inddrages

der eksisterende prostitutionslitteratur. Det betyder ikke, at der sættes lighedstegn mellem sugardating og prostitution, men at sugardating som fænomen befinder sig i et normativt grænseland, der grænser op til prostitution og på baggrund af, at flere af mændenes motiver stemmer overens med forskning på dette område.

9.2.1. Bo

For 20 år siden fandt Bo en elskerinde, som han kunne udleve seksuelle fantasier med (Bo:9). Omdrejningspunktet for forholdet var således seksuelle fantasier og gensidig nydelse, men også dybe samtaler, nærvær og omsorg (Bo:4-5, 18, 21). Kvinden var økonomisk presset, hvorfor de aftalte, hvad der ville være ”*sobert at give for vores forhold*” (Bo:21). Dengang var sugardating endnu ikke defineret, men i dag ved Bo, at den toårige relation kan kategoriseres som sugardating (Bo:8). Motivet om udlevelse af seksuelle fantasier er kendt inden for prostitutionslitteraturen. Et studie af Prieur og Taksdal fandt, at mænd ofte henvender sig til prostituerede, når de har specifikke fantasier eller ønsker til sex, da den prostituerede betales for det og manden ikke finder det skamfuldt, da han ikke skal se hende i øjnene dagen efter (Prieur & Taksdal 1989:158-160).

9.2.2. Peter

Peter begyndte også at sugardate uden, at det var hensigten. Peter blev medlem af en sugardating-gruppe på Facebook i troen om, at det var en almindelig dating-gruppe. Han har på tre år sugardatet tre forskellige sugarbabes, hvor de har haft mellem en til tre dates (Peter:7, 19). Peter havde svært ved at få almindelige dates, da han er hjerneskadet og sidder i kørestol. Gennem sugardating kunne han nemt få dates med smukke kvinder, der også var søde ved ham (Peter:13-14, 17, 35). Et andet motiv for Peter var, at sex næsten altid var garanteret ved sugardating og at kvinderne frivilligt lagde op til sex med ham (Peter:8, 23). Peters vanskeligheder med at få adgang til kvindeligt selskab er også et velkendt motiv for at henvende sig til prostituerede. Mange mænd kontakter prostituerede, fordi de er ensomme og fordi de kan have svært ved at få kvinder på andre måder (Prieur & Taksdal 1989:86-87). Peter sugardater ikke længere, da alle sugardating-grupper på Facebook er lukket ned og han ikke vil betale for medlemskabet på sugardating-hjemmesiderne (Peter:4).

9.2.3. Kim

Kim værdsætter personlig frihed og spontanitet, hvorfor han trives bedst alene (Kim:5-6). Kim mødte en østeuropæisk kvinde i privat regi, der insisterede på at opbygge en relation. Det udviklede sig til et toårigt kærestelignende forhold, hvor han betalte hende et fast månedligt beløb (Kim:2-3). Relationen stoppede, da kvindens visum udløb. Kim søgte derfor en lignende relation med en sugarbabe, der delte de samme seksuelle fantasier som ham selv, hvilket som førnævnt er et kendt motiv indenfor prostitutionslitteratur (Kim:3, 15; Prieur & Taksdal:158-160). Kim fik en sådan relation til en 25 år yngre sugarbabe, til hvem han også overførte et fast månedligt beløb for samvær. De udviklede imidlertid stærke følelser for hinanden og endte med at blive kærester efter seks måneder (Kim:6, 8). Forholdet startede således som et sugardating-forhold, men udviklede sig til et kæresteforhold, der i skrivende stund har været i tre år.

Fælles for Bo, Peter og Kim er, at det hverken var aktivt eller bevidst, at de begyndte sugardate, men de fandt alle, at sugardating-konceptet stemte godt overens med deres behov og ønsker, selvom ingen af dem sugardater i dag. Det forholder sig anderledes med de tre andre sugardaddies, Jens, Allan og Morten, der bevidst valgte at sugardate og stadig sugardater.

9.2.4. Jens

Jens har sugardatet i fire år med i alt syv faste sugarbabes, heraf han ser to ad gangen (Jens:3). Ifølge Jens er der sexgaranti ved sugardating, hvilket også er hans primære motiv for at sugardate (Jens:7, 23). Han håbede i starten også at finde en kæreste. Det lykkedes også, men forholdet gik ikke, hvorfor han ikke længere søger kærligheden via sugardating (Jens:1, 4, 8, 32). Jens søger et kærestelignende forhold, hvor det er mere end bare sex. Han søger et forhold, der er nemt, uforpligtende og med "*kun alt det gode*", hvor samværet er meget intenst i det tidsrum, daten foregår (Jens:3-4; 8). I tråd med både Upadhyay samt Gunnarson og Strids sugardating-studier ses der en overensstemmelse med specialets empiri, eftersom Jens også søger venskab, kemi, nærvær og en følelsesmæssig tilknytning, der går ud over det seksuelle motiv for at sugardate (Upadhyay 2021:780; Gunnarson & Strid 2021:2).

9.2.5. Allan

Allan har sugardatet i to-tre år (Allan:7) Han trives bedst alene, men savner intimitet, sex og selskab (Allan:2-3, 29). Han har et fast sugardating-forhold, der minder om et uforpligtende

kæresteforhold. Relation er god, kærlig og handler om mere end sex, hvilket også er i tråd med den eksisterende forskning af Upadhyay, Gunnarson og Strid (Allan:2-3, 21-22; Upadhyay 2021:780; Gunnarson & Strid 2021:2). De to sugardaddies Allan og Jens synes at dele præcis samme motiver for at sugardate, da de begge søger tilfredsstillelse af seksuelle behov og et uforpligtende kæresteforhold. De adskiller sig dog i måden, de sugardater. Allan søger nemlig også ”hurtige møder”, som han kalder dem, hvor han prøver sex med forskellige kvinder (Allan:4, 10, 27, 31-32). Indenfor prostitutionslitteraturen er behovet for at prøve ny og spændende sex med fremmede kvinder ligeledes et velkendt motiv (Prieur & Taksdal 1989:160).

9.2.6. Morten

Morten har sugardatet sporadisk i 8-10 år, mens han har været i et forhold (Morten:8). Morten bruger kun sugardating til at få tilfredsstillet sit behov for sex og intimitet, eftersom han ikke får dette ved sin partner (Morten:11). Dette er i tråd med Prieur og Taksdals studie, der fandt, at nogle ægtemænd føler sig nødsagede til at gå til prostituerede, fordi de længes efter nærhed, kropskontakt og sex. I studiet fremhæves en ægtemand, der ikke mente, at et besøg ved en prostitueret var utroskab, fordi konen ikke gav ham andet valg (Prieur & Taksdal 1989:101-103). Tilsvarende ser Morten heller ikke sugardating som utroskab, da han ikke har andre alternativer:

”I min verden, så er det at være sammen med en prostitueret ikke at være utro. Jo principielt er det at være utro, men hvis man ikke bliver tilfredsstillet derhjemme, hvad er der så af alternativer? Der er ikke nogen.” (Morten:11).

Ifølge Mortens er seksuel tilfredsstillelse en mands ret i ægteskabet. Når partneren derhjemme ikke tilfredsstiller ham, kan han legitimere sin utroskab ved at henvise til, at han ikke havde noget valg, hvortil han også tilskriver sin partner ansvaret for hans handling, der strider imod samfundets normer. Morten foretrækker dog sugarbabes fremfor prostituerede, da oplevelsen gerne må omfatte mere end bare sex (Morten:59). Det er vigtigt for Morten, at kvinden også vælger ham, så han er sikker på, det er gensidigt og frivilligt, hvilket skaber en bedre kemi og gør oplevelsen mere personlig (Morten:2, 15).

9.2.7. Fælles

Fælles for alle seks sugardaddies er, at ordene *gensidighed*, *lyst*, *frivillighed*, *kemi*, *nemt* og *uforpligtende* er gennemgående for interviewene og noget, alle mændene prioriterer (Bo:9-10, 18, 26, 30; Peter:11, 27, 33; Kim:6, 10, 31, 43; Jens:9, 11, 21-22, 31; Allan:19, 21 28; Morten:15-16, 34, 41, 47). Ordene er i overensstemmelse med den eksisterende sugardating- og prostitutionsforskning, der viser, at mændene tillægger følelsesmæssig tilknytning, kæresteoplevelser, nærvær, intimitet, kemi og gensidighed samt en uforpligtende, ukompliceret og nem relation stor værdi (Upadhyay 2021:777-782; Gunnarson & Strid 2021:2, 6; Prieur & Taksdal 1989:171, 201). Men i modsætning til, hvad de amerikanske og svenske sugardating-studier fandt, så er sex et centralt omdrejningspunkt og motiv for specialets seks danske sugardaddies (jf. Upadhyay 2021 og Gunnarson & Strid 2021). Selvom sex ikke er en del af sugardating-konceptet, så anvender alle seks sugardaddies sugardating til at få tilfredsstillet seksuelle behov, herunder seksuelle fantasier og lysten til at prøve sex med fremmede eller garantien for sex. Ifølge SugarDaters.com handler sugardating om socialt samvær og selskab mellem to mennesker, der ligeværdigt og gensidigt nyder hinanden, hvorfor der synes at være en uoverensstemmelse mellem koncept og praksis (SugarDaters.com 2022b). Motivet om at få tilfredsstillet seksuelle behov stemmer derimod overens med den eksisterende prostitutionslitteratur, hvorfor man kan undre sig over, om den danske måde at sugardate på i virkeligheden blot er skjult og romantiseret prostitution, eftersom sex udgør så betydelig en del af mændenes motiv for at sugardate.

9.2.8. Delkonklusion

Det seksuelle motiv er den gennemgående og primære årsag til, at mændene sugardater. I sugardating-relationer er der mere eller mindre sexgaranti parallelt med, at det er muligt at få opfyldt seksuelle fantasier samt afprøve sex med nye kvinder. Mændene søger imidlertid også mere end blot sex. De søger også intimitet, nærvær, gensidighed og selskab. Flere af mændene sammenligner sugardating med et uforpligtende kæresteforhold, der er nemt, konfliktfrit og uden forventninger.

9.3. Prostitution

Som nævnt i problemfeltet befinder sugardating sig i et normativt grænseland mellem almindelig dating og regulær prostitution, eftersom sugardating udfordrer, hvad der anses som værende moralsk acceptabelt parallelt med, at sugardating befinder sig i en juridisk gråzone. Derfor debatteres det også ofte i befolkningen, medierne og politisk, hvorvidt der er tale om prostitution.

9.3.1. Dating eller prostitution?

Alle sugardaddies vedkender, at der er flere ligheder mellem sugardating og prostitution, hvoraf fem ud af seks sugardaddies mener, at sugardating i et vist omfang er det samme som prostitution (Kim:41; Allan:34; Morten:46; Bo:7; Jens:26; Peter:39). For Morten fungerer sugardating i Danmark som skjult prostitution, eftersom sex er blevet en naturlig del af konceptet (Morten:58). Morten forklarer:

“I min verden er sugardating og prostitution i Danmark jo det samme bare en lidt anden konstellation, hvor prostitutionen er gemt lidt af vejen på en anden måde” (Morten:49).

Ifølge Morten er der tale om prostitution, hvis der betales med penge, gaver eller lignende for sex (Morten:34, 58). Morten mener derfor, at sugardating-konceptet er misforstået i Danmark, da de fleste ikke bruger sugardating, som konceptet oprindeligt er tiltænkt. For Morten lægger konceptet op til socialt samvær, der intet har med sex at gøre, men i realiteten er sex en naturlig og forventelig del af transaktionen i Danmark. Så når der mere eller mindre betales direkte for seksuelle ydelser i sugardating-relationer, så er det prostitution (Morten:1, 60). Jens mener heller ikke, at der er forskel på sugardating og prostitution *“Du køber jo en ydelse på den ene eller den anden måde. Vi kalder det bare noget andet.”* (Jens:26). Til trods herfor distancerer Jens sig fra at være prostitutionskunde, da han ikke har kortvarige sex-møder, men kun længerevarende relationer (Jens:21). Det har Allan til gengæld, der kom med flere eksempler på såkaldte *“hurtige møder”*. Dette møde med en sugarbabe vendte han dog tilbage til flere gange gennem interviewet:

”Hvis man ville have sex med hende, så skulle man bare møde op på adressen, og så lå hun nøgen med bind for øjnene (...) Og så skulle man bare køre ud og begynde have sex med hende (...) Det må jeg indrømme... at jeg synes det var frækt. Og når man så var færdig, kunne man sagtens

ligge og snakke med hende i 30 min bagefter... Men hun tog aldrig bindet fra øjnene.” (Allan:5-6).

Ifølge Allan er hurtige møder, som ovenstående eksempel, det samme som prostitution, men påpeger, at sugarbabes prostituerer sig på “(...) *en lidt pænere måde end dem, der skriver ”Åben” i døren, hvor du bare kan komme og ringe på.*” (Allan:35). Han tøver dog med at definere sin faste sugardating-relation som prostitution. Han ser i stedet sin faste sugarbabe som en god veninde, han hjælper økonomisk, men erkender samtidig, at deres relation også er en form for prostitution, hvor hun tilbyder en særlig oplevelse til *”markedets skarpeste pris”* (Allan:35-36). Det tyder således på, at Allan subjektivt ikke ser sin faste sugarbabe som prostitueret, selvom hun objektivt kan karakteriseres sådan, fordi hun sælger en seksuel ydelse. Allan synes derfor at skelne mellem forskellige grader af prostitution, afhængig af relationens varighed og personlig involvering. Hvis relationen er længerevarende og handler om mere end blot sex, så er der ikke i samme grad tale om prostitution, som hvis relationen kun udgøres af kortvarige, enkeltstående sex-møder.

Bo mener ikke, at relationen for tyve år siden var prostitution, eller at kvinden var prostitueret. Betalingen var i stedet en hjælp til kvinden, der havde brug for *”et lille supplement for god sex, hvilket hjalp på huslejen og køleskabet”* (Bo:7-8). Det tyder imidlertid på, at Bo alligevel mener, at der var tale om en slags prostitution, da han senere udtaler:

”Det er en eller anden form for prostitution, når der er gaver eller penge involveret eller et køleskab, der bliver fyldt op, for så er der jo en form for betaling” (Bo:31).

Der er flere lignende eksempler på, hvordan Bo modsiger sig selv. Han udtaler eksempelvis, at det ikke var prostitution, eftersom de byggede noget dybere op over en toårig periode i modsætning til dem, der mødes for blot en time (Bo:31). Således forekommer relationens længde at udgøre en skillelinje mellem sugardating og prostitution, ligesom ved Allan, men kort tid efter i interviewet tilkendegiver Bo, at så længe der er økonomi involveret, så er det prostitution uanset, om relationen har været fem minutter eller flere år (Bo:32). Det virker til, at der er en indre konflikt i Bo omkring, hvorvidt der var tale om prostitution eller ej. Muligvis fordi han dengang ikke opfattede relationen til kvinden som prostitution, mens han i dag gør, fordi den falder under kategorien sugardating, som han sidestiller med prostitution. Ligesom Bo, er Kim splittet i forhold til prostitutionsdebatten. Han udtaler eksempelvis:

*”Sugardating er vel bare en pænere form for prostitution *griner meget*.
Altså det er jo prosti... Ej det ved jeg ikke. Det kan jeg ikke forklare. Jeg
føler ikke, at det er det.” (Kim:41).*

Han forklarer, at hans sugardating-forhold ikke helt kan sidestilles med prostitution, eftersom det første sugardating-forhold mindede om et kæresteforhold, mens det andet udviklede sig til et rigtigt kæresteforhold (Kim:41). Herpå er der en potentiel forklaring på Kims ovenstående citat. Selv hvis Kim synes, at sugardating og prostitution er det samme, så mener han ikke, at måden han sugardatede på kan sidestilles med prostitution, da det i højere grad mindede om harmløs dating, der resulterede i et kæresteforhold (Kim:27-28, 41). En anden forklaring kan være, at prostitution er forbundet med stigmatisering, som omtalt i problemfeltet. Hvis Kim kalder det for prostitution, kategoriserer han ikke blot sig selv som prostitutionskunde, men også sin kæreste som prostitueret. Som tidligere nævnt kan seksælgeren opleve institutionel, symbolsk og social stigmatisering (VIVE 2021:146-147), men stigmatiseringen kan også omfatte personen, der køber og benytter sig af seksuelle ydelser. Det kan være en forklaring på, hvorfor både Kim og Bo distancerer sig fra at være prostitutionskunder, selvom de grundlæggende mener, at sugardating og prostitution er det samme, da prostitution bryder med den moralske orden og placerer dem i et normativt grænseland for, hvad der anses som værende acceptabelt.

Peter vedholder gennem interviewet, som den eneste af de seks sugardaddies, at sugardating og prostitution ikke er det samme (Peter:36). I modsætning til de andre sugardaddies, der mener, at sugardating bevæger sig over i prostitution, når penge og sex sammenblandes, så mener Peter ikke, at dette gør sugardating til prostitution (Bo:31; Jens:3; Allan:3; Kim:8-9; Morten:2; Peter:39-40). Den store forskel for Peter består i, at der ved prostituerede er sexgaranti, tidsrummet er afgrænset til, hvad der er betalt for og “*taxameteret*” tændes, så snart man træder indenfor døren. Ved sugardating får man en date, samvær og nærvær, man oplever ting sammen, tiden er mere flydende og man er “*rimelig sikker på at få sex*” (Peter:36). Som et eksempel på en god sugardate fortæller Peter om sugarbaben, der først havde foreslået, at de skulle mødes på “*en skummel rasteplass*”, men Peter ville gerne have hende med ud at spise først. Efter maden foreslog sugarbaben, at de kørte en tur:

*”(...) hvor hun sagde, at hun godt kunne hjælpe mig og tog mig på låret,
hvis jeg lige gav hende 1000 kr. Og der var jeg lidt lun på hende og penge
havde jeg jo, så det kunne vi da godt.” (Peter:6).*

Kort tid efter kontaktede sugarbaben igen Peter, men denne gang ville hun ikke med ud at spise først. Da Peter kom hjem til hende, gik der mindre end 15 minutter, før sugarbaben lagde op til sex. Ifølge Peter var der således ingen tvivl om, at det for sugarbaben kun handlede om penge og gaver for sex (Peter:6-7). Dette illustrerer også, hvordan det fra sugarbabens perspektiv kan være mere besværligt at indfri hendes mål for sugardaten, eftersom hun skal bruge tid på at date, selvom hun ingen interesse har heri. Til trods for at sugarbaben kun havde et økonomisk motiv for at være sammen med ham, så mener Peter ikke, at det var prostitution, fordi han også fik dates og fordi, at sex ikke var garanteret (Peter:6-7). Peter synes derfor, at det er forkert at sidestille sugardating og prostitution. Han er enig i, at de to ting kan minde om hinanden, fordi parterne oftest ender med at have sex på sugardates, men pointerer samtidig, at det også sker på mange almindelige dates (Peter:36). Selvom Peter gennem hele interviewet vedholder, at sugardating og prostitution adskiller sig fra hinanden, så modsiger han sig selv til sidst i interviewet. Ifølge Peter kunne han lige så godt anbefale folk at besøge en prostitueret eller at blive prostituerede, hvis han anbefalede nogen at blive henholdsvis sugardaddy eller sugarbabe. Peter havde svært ved at forklare forskellen på sugardating og prostitution, da han blev spurgt mere indgående til forskellen, men han fastholdt til det sidste, at sugardating og prostitution ikke var det samme, da der ved sugardating ikke var sexgaranti (Peter:38-39). Der tegner sig imidlertid et andet billede på de danske sugardating-hjemmesider.

9.3.2. Rufferi og mindreårige

Fire ud af seks sugardaddies er/har været medlemmer på en sugardating-hjemmeside. Morten og Allan har været tilknyttet SugarDaters.com, mens Kim og Jens har været på SugarDating.dk. De beskriver, hvordan det på hjemmesiderne handler om udvekslingen af sex for penge, og at de er stødt på mange prostitutionslignende tilbud og annoncer, hvor sugarbabes opererer på timebasis med prislister over specifikke ydelser (Allan:3-4; Jens:3; Kim:8-9; Morten:2). Mændene kommer med eksempler på, hvordan de er blevet tilbudt intimt samvær i 30 minutter for 1500 kr (Allan:3-4), sex i en time for 1500 kr (Morten:13), et knald i bilen for 800 kr (Jens:3) eller et blowjob i bilen for 1000 kr om bare en halv time (Kim:9). Dette er noget, de har oplevet utallige gange, hvilket indikerer, at flere sugarbabes direkte sælger seksuelle ydelser. Dette harmonerer ikke med SugarDaters.com's beskrivelse af, at sugardating intet har med prostitution at gøre, da konceptet ikke omhandler køb og salg af seksuelle ydelser (SugarDaters.com 2022b). Ud fra mændenes oplevelser tyder det imidlertid på, at det netop er det, der foregår på hjemmesiderne. Alle fire sugardaddies er også stødt på flere professionelle

prostituerede på hjemmesiderne, hvilket tyder på, at markedet er rykket online (Jens:12; Kim:23; Morten:10; Allan:4). Rufferi i Danmark har således bevæget sig over på digitale platforme, eftersom sugardating-hjemmesiderne formidler kontakten mellem købere og sælgere af seksuelle ydelser. Hjemmesiderne overholder ikke deres egen nultolerancepolitik over for prostitution, men tillader prostitutionslignende adfærd, henvendelser og profiler, mens de tjener flere millioner kroner, hvorfor der forekommer at være seksuel udnyttelse. Dette er ulovligt og kan straffes med indtil fire års fængsel ifølge straffelovens paragraf §233 (jf. 2.4 Lovgivning). Den danske lovgivning indbefatter endnu ikke digitale platforme, hvilket flere politiske partier arbejder på at ændre (Dehnhardt 2021; Christie 2021).

På eget initiativ fortalte tre ud af fire sugardaddies yderligere, at de er stødt på unge piger under 18 år (Allan:4; Morten:10; Jens:24). Som før nævnt fandt DR Nyheder i 2021 flere medlemmer under 18 år på SugarDating.dk (Kofoed & Krog 2021a). At vurdere ud fra Allan, Morten og Jens' observationer er de danske sugardating-hjemmesider ikke blevet bedre til at overholde deres nultolerancepolitik over for unge under 18 år, eftersom mindreårige endnu forefindes på hjemmesiderne. Det er ikke ulovligt for unge under 18 år at søge efter sex, men det strider mod straffelovens paragraf §224, hvis det er imod betaling (jf. 2.4 Lovgivning). Morten og Jens har ydermere oplevet, at de unge kun gør det for pengenes skyld (Jens:6; Morten:10). Det tyder således på, at flere mindreårige sælger seksuelle ydelser for penge på sugardating-hjemmesiderne. Er dette tilfældet, så kan køberen, sugardaddyen, straffes med fængsel indtil to år, mens hjemmesiderne kan straffes med fængsel indtil 6 år, eftersom de medvirker til mindreåriges salg af seksuelle ydelser.

Det forekommer usandsynligt, at sugardating-hjemmesiderne ikke skulle være bevidste om, at der er mindreårige, når medierne tidligere har gjort dem opmærksomme på problemet, og eftersom intet mindre end tre ud af fire sugardaddies er stødt på dem. Trods kendsgerningen om tilstedeværelsen af mindreårige, så gøres der tilsyneladende ikke yderligere ved det, selvom det er i direkte strid med hjemmesidernes retningslinjer og straffeloven (SugarDaters.com 2022a; SugarDating.dk 2022a). Det tyder således på, at hjemmesiderne bevidst ser igennem fingrene med problemet, eftersom der, knap et år efter DR Nyheders fund¹⁰ af mindreårige medlemmer, stadig findes sugarbabes under 18 år på hjemmesiderne (Kofoed & Krog 2021a).

¹⁰ Siden juni 2021

9.3.3. Delkonklusion

Alle sugardaddies påpeger, at der er flere lighedstræk mellem sugardating og prostitution, mens fem ud af seks sugardaddies er enige om, at sugardating i et vist omfang er det samme som prostitution, eftersom der betales for en seksuel ydelse. Mændene fortæller, at selve prostitutionsdelen gemmes af vejen, og at sugardating blot er en pænere form for prostitution, hvorfor sugardating forekommer at være mere romantiseret og uskyldigt end traditionel prostitution. Flere sugardaddies distancerer sig imidlertid fra at være prostitutionskunder. Det kan være som følge af, at køb af samvær og seksuelle ydelser placerer dem i et normativt grænseland for, hvad der anses som værende moralsk acceptabelt. Flere sugardaddies beskriver, hvordan sugardating-konceptet er misforstået i Danmark, da sex og penge er blevet omdrejningspunktet. I den forbindelse er mændene stødt på mindreårige og flere prostitutionslignende annoncer på sugardating-hjemmesiderne. Digitale platforme er ikke omfattet rufferi-lovgivningen, hvorfor hjemmesiderne ikke kan dømmes for rufferi, men de kan imidlertid dømmes for at medvirke til prostitution af mindreårige.

9.4. Tingsliggørelse

Flere sugardaddies opfatter deres sugarbabes som en form for vare eller ting, som de har betalt for (Allan:5; Morten:29; Peter:33; Jens:20). Morten beskriver, hvordan ”*De tilbyder en vare, du køber varen, du bruger varen, og så er du videre*” (Morten:55). Sugarbabens selskab og krop er således den vare, som Morten køber sig adgang til og benytter sig af. Peter reducerer ligeledes sugarbaben til en krop, som han har købt sig adgang til ”*Jeg betaler vel bare for en krop og ja... For de udløsninger, som jeg kan nå at få*” (Peter:27) og beskriver, hvordan man altid betaler forud for ”varen” (Peter:33). Jens fortæller desuden at ”*En kvinde må 'bruges' alle steder og gerne til det ene og det andet, hvor hun tages i begge huller (...)*” (Jens:9). Sugarbaben er således en ting, der kan benyttes alle steder efter behov.

I forbindelse med sugardaddies tingsliggørelse af sugarbabes, så inddrager specialet sociolog Zygmunt Baumann som endnu en teoretiker i forbindelse med hans teori om flydende kærlighed¹¹ fra 2003. Bauman er ikke en primær teoretiker i specialet, men til min overraskelse viste flere empiriske fund sig, at stemme godt overens med Baumanns teoretisering af nutidens kærlighedsforhold¹², hvorfor Baumanns teori har vist sig yderst gavnlig til at belyse opfattelsen

¹¹ På engelsk: Liquid love

¹² Kærlighed skal forstås i bred forstand. Den henviser til erotiske kærlighed, venskabelig kærlighed, kollegial kærlighed, næstekærlighed til fremmede m.m. (Jacobsen 2004:302).

af sugarbabes og sugardating-relationer. Bauman sammenlignede nutidens kærlighedsforhold med at handle ind i et supermarked, men i modsætning til tidligere søger køberen ikke kun tilfredsstillelse af sit begær, men også af sine ønsker (Bauman 2004:25). I tråd med dette beskriver Allan, hvordan han ”shopper” mellem sugarbabes:

”Nu er jeg bare nødt til at plukke de forskellige dele fra pigerne. Tage noget fra den, hvor jeg får de behov opfyldt, og når jeg har behov for det der, så skriver jeg til hende her, når behovet melder sig. (Allan:27).

Ud fra Allans citat og på baggrund af Mortens argumentation om, at han er nødt til at blive seksuelt tilfredsstillet, så forekommer der at være nogle absolutte og nødvendige *behov* for seksuel tilfredsstillelse, som man som mand er nødt til at få stillet og ligeledes føler sig i sin ret til at få stillet (Allan:27; Morten:11). Sugardating åbner ydermere muligheden for, at mændene kan bestemme, hvilken slags sex de vil have, hvornår de vil have det og langt hen ad vejen med hvem de vil have det. Derfor ses der også et magtaspekt i sugardating, hvilket uddybes i ”9.6.1. Påstand om ligeværd”. Allan fortæller ydermere, at han, uden at blive ked af det, ville stoppe relationen til sin faste sugarbabe, hvis hun ønsker at hæve beløbet for deres møder til trods for, at relationen har varet i halvandet år og minder om et kæresteforhold (Allan:21-22, 30). Dette er i overensstemmelse med Baumans pointe om, at hvis kærlighedsforholdet skulle blive for bekosteligt eller kræve for meget tid og pleje, så afsluttes det blot (Bauman 2004:25-26). Nutidens forbrugersamfund medfører også, at køberen er vant til hurtige og nemme løsninger samt varer, som er klar til brug, der øjeblikkeligt skal tilfredsstillende køberens behov og begær, uden at det kræver en større indsats fra køberen (Bauman 2004:20, 25). Som konsekvens heraf anskues kærlighedsforholdet som en form for vare eller ting, der kan anvendes til engangsbrug. Hvis sugardating-forholdet ikke er tilfredsstillende for sugardaddyen, kan han nemt at skille sig af med det igen. Peter beskriver:

”Det som jeg kan se, det er det, som jeg betaler for. (...) Hvis det er en pige, som jeg ikke har lyst til at betale for eller se igen, så går jeg bare igen.” (Peter:15).

Det bliver herigennem tydeligt, hvordan Peter anskuer sugarbaben som en ting, han kan købe og efterfølgende ”smide væk”, såfremt hun er utilfredsstillende. En fuldkommen funktionsdygtig vare kan også smides væk til trods for, at varen indfrier køberens oprindelige behov og begær, da en anden nyere og forbedret version af varen kan afføde et nyt begær og

behov (Bauman 2004:27). Dette stemmer overens med Allans motiv for at afprøve nye sugarbabes:

”Og så har jeg som sagt mødt nogle, hvor.... Det lyder måske lidt kynisk, men hvor jeg har haft lyst til at prøve dem (...) Så fik jeg lige prøvet hende af. Nu vil jeg videre til en anden.” (Allan:5, 10).

Selvom Allan har en velfungerende og funktionsdygtig fast sugarbabe, hvor han får opfyldt sine behov for både sex, intimitet og selskab (jf. 9.2 Præsentation af sugardaddies og deres motiver), så oplever Allan alligevel et begær efter nye sugarbabes, der muligvis kan være bedre end den sugarbabe, som han allerede har. Ifølge Bauman gøres alle intime relationer i livet således til genstand for en instrumentel forbrugerrationalitet, hvor aktørerne handler kynisk, egoistisk og kortsigtet (Jacobsen 2004:303).

9.4.1. Lommeforhold

Bauman henviser derudover til udtrykket *top-pocket relationship*, der på dansk kan oversættes til *lommeforhold*. Det er et forhold, som man kan trække op af lommen, når man har brug for det og ellers have liggende i lommen, hvis behovet skulle opstå. Allan beskriver, hvordan der kan gå måneder imellem, at han ses med sin faste sugarbabe, hvis han har haft travlt eller haft behov for nogle hurtige møder med andre sugarbabes (Allan:22). Allans beskrivelse indfanger, hvad der kan betegnes som et lommeforhold, da forholdet grundlæggende handler om behovstilfredsstillelse.

Ifølge Bauman kan et velfungerende lommeforhold karakteriseres som værende et sødmefyldt, kortvarigt og tilfredsstillende forhold, der ikke gælder til ”døden os skiller”, hvilket stemmer overens med Kims udtalelse om, at *”Et sugardating-forhold er jo ikke ment til at skulle vare hele livet.”* (Kim:24; Bauman 2004:35). Det handler derfor ikke om forelskelser, kærlighed eller dybe følelser, men i stedet om begær og ønsker (Bauman 2004:36). Så til trods for mændene prioriterede ord som *kærestelignende, gensidighed, lyst, kemi, uforpligtende, frivillighed, ukompliceret* m.m. (jf. 9.2. Præsentation af sugardaddies og deres motiver), så ses der alligevel en vigtig følelsesmæssig skillelinje. I den forbindelse udtaler Bo:

”Det handlede jo ikke om kærlighed og følelser... Selvfølgelig var der da følelser (...) men det var ikke sådan at jeg tænkte ”selvfølgelig skal vi giftes

og have børn” – overhovedet ikke! (...) Altså det handler jo ikke om hun var forelsket i mig eller jeg var forelsket i hende.” (Bo:17, 9).

Dermed skal parterne i et lomme-forhold ikke investere for meget af sig selv i relationen, eftersom det kan lede til usikkerhed og sårbarhed (Bauman 2004:36). Kim, der endte med at blive kærester med sin sugarbabe, forklarer:

”Det er jo en fin balance, fordi aftalen er jo, at man ikke må elske hinanden, men man må godt have følelser for hinanden” (Kim:24).

Morten og Kim fortæller begge, at et sugardating-forhold netop er for en tidsbegrænset periode, hvorfor man skal passe på sig selv (Kim:24; Morten:5-6). Morten mener ikke, at formålet med sugardating er at finde kærligheden *“Du går jo heller ikke ned til en helt almindelig prostitueret for at finde din næste kærlighed”* (Morten:7, 17). Dette skete imidlertid for både Jens og Kim (Jens:1; Kim:2). Jens endte dog med at blive såret, da sugarbaben gerne ville fortsætte med at sugardate (Jens:1, 4). Et lomme-forhold stoppes, hvis forholdet ikke længere er tilfredsstillende, det bliver for bekosteligt, utilfredsstillende eller hvis der netop skulle opstå uønskede underliggende følelser. Dette legemliggør ”brug og smid væk”-princippet, som tidligere beskrevet, eftersom kærlighedsforholdet kun opretholdes, såfremt det tilfredsstillende begge parter, hvorefter det nemt kan kasseres, og som Morten fortæller, så *”finder jeg sgu bare en ny”*, hvis det ikke fungerer (Morten:29; Bauman 2004:35-36). Alle kan erstattes, hvorfor øjeblikkelig behovstilfredsstillelse kan forekomme mere fristende end langsigtet behovstilfredsstillelse (Bauman 2004:35-36). Så til trods for at sugarbabes tingsliggøres, så skal relationen stadig helst minde om et uforpligtende kærestelignende forhold. Derved synes der at være et følelsesmæssigt paradoks, hvor sugardating-forholdet på den ene side skal være kendetegnet med gensidig lyst, nærvær og kemi, mens det på den anden side ikke skal være følelsesmæssigt kompliceret, bekosteligt eller forpligtende.

9.4.2. Delkonklusion

Flere sugardaddies anser sugarbabes som en form for ting eller vare, de kan benytte, da de har betalt for det. Sugarbaben er således en ting, som mændene kan skille sig af med igen, hvis hun er for bekostelig, krævende, utilfredsstillende eller såfremt mændene har fået et nyt behov for at prøve en anden sugarbabe. Et sugardating-forhold er sødmefyldt og kan tages frem, når behovet opstår og tilsvarende pakkes væk igen, når behovet er stillet. I et sugardating-forhold kan man risikere at blive såret, da forholdet er ikke ment til at vare hele livet eller handler om

dybe følelser og forelskelse. Derfor skal man i sugardating-relationer opretholde en vigtig følelsesmæssig skillelinje, da man gerne må have følelser for hinanden, men ikke må elske hinanden.

9.5. Gaveudveksling

Sugardating adskiller sig almindelig dating ved en indforstået aftale om, at sugardaddyen skal forsøde sugarbabens tilværelse med penge, gaver eller oplevelser til gengæld for selskab, intimitet og muligvis også sex (Høher-Larsen 2021). I den forbindelse omsættes de transaktionelle udvekslinger til mere "legitime gaver" i et forsøg på at sløre sandheden om de handelsmæssige betingelser, som sugardating-relationer er funderet på. Indeværende afsnit er særligt inspireret af Mauss og Bourdieus teoretisering af gaveudvekslinger.

9.5.1. Handelsmæssige betingelser

Gaveudvekslingen i sugardating-relationer adskiller sig fra mere traditionelle gaveudvekslinger, eftersom sandheden om de handelsmæssige vilkår, "noget for noget", er sværere at skjule. Peter udtaler eksempelvis "Jeg får noget af dig og du får noget af mig." (Peter:24). Morten beskriver ligeledes sugardating, som en handel mellem to sælgere:

"De tilbyder en vare. (...) hvis de er interesserede i det, som de ser og den vare, som jeg så tilbyder, så er der konsensus mellem de to parter, også laver man en aftale og en handel efter det." (Morten:16).

De handelsmæssige betingelser er tydelige, eftersom både sugarbabes og sugardaddies tilbyder en vare, som modparten enten kan acceptere eller afslå. Der er således ingen fastsat pris, og værdien af varen er ikke på forhånd defineret, men i stedet noget der kan forhandles. Såfremt begge parter finder betingelserne for aftalen gunstige, indgås der en handel. Gaveudvekslingerne i sugardating-relationer sker netop på baggrund af eksplicitte aftaler, hvorfor gaveudvekslingerne ikke fremstår uforbundne, uforpligtende, frivillige og unikke, som Bourdieu kendetegner traditionelle gaveudvekslinger (Prieur 2006:36). De er derimod baseret på eksplicitte forventningsafstemninger, som sikrer, at begge parter får, hvad de vil have under handelsmæssige vilkår. Dette er til trods for, at mændene fremhævede, som førnævnt, at sugardating handlede om uforpligtende relationer og frivillighed (jf. 9.2. Præsentation af sugardaddies og deres motiver). Det kunne i stedet tyde på, at der er opstået andre former for forpligtelser, hvori det kræves, at man overholder sin del af aftalen.

9.5.2. Risiko for at blive snydt

Ifølge Mauss fremstår gaveudveksling umiddelbart som en frivillig handling, selvom der er en række forpligtelser forbundet hermed. Man forpligtes til at give en gave og senere acceptere en modgave, der efterfølgende skal gengældes. Den person, hvis tur det er til at give en gave, er i taknemmelighedsgæld, indtil modgaven er givet (Prieur 2006:35-36). Samme forpligtelser gør sig gældende i sugardating-relationer. Flere mænd beskriver, hvordan både sugarbabes og sugardaddies kan blive snydt i forhold til, at modparten ikke overholder sin del af aftalen. I den forbindelse kan sugardaddies eller sugarbabes opleve følelsen af nederlag, hvis de ikke får en modgave som aftalt eller hvis gaven ikke lever op til forventningerne (Allan:28; Peter:23, 26, 32-33; Jens:5, 6; Morten:27-28). Som den eneste sugardaddy aftaler Peter ikke på forhånd med sugarbaben, hvad hun skal give i modgave. Alligevel forventer Peter, at modgaven er sex, eftersom sex er en naturlig del af sugardating-konceptet:

“Der har hun fået gaver og penge af mig for 2000 kr., også regner jeg med, at hun lige er kvinde nok til at smide bukserne og komme i gang! Det forventer jeg. Det gør jeg ikke ved en almindelig date.” (Peter:35).

Peter fortæller også, at han ville blive sur og føle sig snydt, hvis han ikke får sex, når først han har givet “sugar” (Peter:26, 35). Tilsvarende fortæller Jens, at når den første time af daten er gået eller han har givet hende “sugar”, så forventer han, at hun gengælder med sex (Jens:22). Det tyder på, at sugarbaben ikke selv kan bestemme sin modgave, da der ligger nogle eksplicitte forventninger blandt specialets sugardaddies om, at modgaven skal involvere en seksuel ydelse. Således er der tale om andre forpligtelser i en sugardating-relation, som sugarbaben forventes at overholde. Hvis hun ikke efterlever dette, sker der et brud med normerne.

Allan, Jens og Morten beskriver også, hvordan sugarbaben kan risikere at blive snydt (Allan:28; Morten:38; Jens:5). Allan fortæller:

”Man har jo hørt om, at de yder en seksuel ydelse, også vil manden ikke betale, fordi det ikke var tilfredsstillende. Det mener jeg ikke, man kan, fordi det er jo ikke en restaurant (...) Du kan jo ikke tømme tallerken og bagefter sige, at det smagte dårligt.” (Allan:28).

Morten forklarer også, at man ikke kan tillade sig, at ”skride fra regningen” (Morten:38). Der er derfor andre og mere øjeblikkelige forpligtelser til stede ved gaveudvekslinger i sugardating-

relation end ved traditionel gaveudveksling, da relationen ikke er ment til at vare hele livet. Gaverne skal derfor byttes i umiddelbar forlængelse af hinanden på den samme sugardate. Som konsekvens af det manglende tidsinterval synliggøres de handelsmæssige betingelser. Det bliver herigennem tydeligt, at relationen netop er baseret på en gensidig aftale, en handel, hvori parterne ikke kan tillade sig fortryde, når modparten først har ydet sin del, hvad enten det er selskab, sex, penge eller gaver. Eftersom tidsintervallet mellem gaverne forkortes, sker det på bekostning af mere forpligtende og længerevarende relationer, eftersom parterne ikke bindes til hinanden, da hverken sugardaddyen eller sugarbaben står i gæld til den anden efter en sugardate. Risikoen for at blive snydt forekommer imidlertid lille, eftersom gaveudvekslinger er underlagt strenge forpligtelser og normer om gensidighed parallelt med, at der indgås en gensidig aftale mellem parterne. Så til trods for at sugarbabens modgave ved første øjekast fremstår uforpligtende og frivillig, som mændene påpeger, så er gaven stadig betinget af sugardaddyens første gave, da sugarbaben er i taknemmelighedsgæld, eftersom hun skylder ham en modgave.

9.5.3. "Hvad koster en sugarbabe?"

Fem ud af seks af sugardaddies betaler cirka samme beløb med undtagelse af Jens. Allan giver 1000 kr pr. gang til sin faste sugarbabe udover oplevelser, herunder weekendophold, shows, restaurantbesøg og lignende (Allan:11, 23). Ved de hurtige møder vil Allan ikke betale mere end 1000 kr pr. møde, eftersom det alene handler om sex (Allan:12). Morten betaler en anelse mere end Allan, da han giver 1500-2000 kr pr. møde, men han har også været sammen med sugarbabes, hvor de har aftalt et beløb på 2000-2500 kr den første gang, hvor han ved efterfølgende møder kan nøjes med at betale 1000 kr. Morten ser sådanne relationer, som en form for investering, der kan betale sig på længere sigt (Morten:6, 25). Modsat de andre fem sugardaddies har Peter ikke øvre grænse for, hvad en sugardate må koste (Peter:30). Dette lader han sugarbaben bestemme. Indtil videre har Peter betalt mellem 1000-2000 kr pr. møde, inklusiv restaurantbesøg og shopping, hvilket er omtrent samme beløb som Allan, Morten, Bo og Kim betaler (Peter:6, 10, 12, 21, 30). Kim og Bo betalte ikke pr. møde, men i stedet begge et fast månedligt beløb på 2000 kr (Bo:20; Kim:22). Kim er i dag kærester med den ene sugarbabe, hvorfor de faste betalinger er ophørt, men han hjælper hende stadig økonomisk (Kim:22, 25).

Jens har samme ordning som Allan, Morten og Peter, da han betaler pr. møde, men i modsætning til de fem andre sugardaddies adskiller Jens sig i forhold til beløbets størrelse. Jens

bruger omkring 1500-2000 kr pr. møde med sine to faste sugarbabes, hvis det er hjemme hos en af dem, hvilket ligner det beløb, som de andre sugardaddies betaler. Beløbet ser imidlertid anderledes ud, når Jens inviterer på weekendophold. Der betaler han gerne transport, tøj/undertøj eller lignende udover selve opholdet, plus 1000 kr ved siden af. Sådan en weekend koster Jens omkring 6000-7000 kr, hvorfor Jens estimerer, at han sammenlagt bruger 6000-8000 kr i måneden på sugardating (Jens:13-14, 30).

9.5.4. Eufemisering af betalingen

I stedet for at tale om betaling eller løn til sugarbaben, så benytter Allan, Kim og Bo i stedet andre synonymmer. Allan kalder pengene en *gevinst* eller *skilling*, Kim karakteriserer betalingen som *lommepenge*, mens Bo beskriver sig selv som ”en økonomisk værge”, der gav *kompensation, gaver, bidrag og supplement til husleje* (Allan:33, 35-36; Kim:3; Bo:5, 13, 34). Ved at anvende disse synonymmer fremstår transaktionen, som en frivillig og generøs gave til trods for, at der, som førnævnt, er en række forpligtelser tilknyttet gaveudvekslingen (Prieur 2006:35-36). Synonymmer for betalingen kan være mændenes måde at tilsløre kvindernes økonomiske interesser og det faktum, at sugardating befinder sig i et normativt grænseland til prostitution, hvor kvinder betales for samvær og sex. Som beskrevet i afsnit ”9.3.1. Dating eller prostitution?”, mener fem ud af seks sugardaddies netop, at sugardating er en form for prostitution. Således kan eufemiseringen af betalingen være et udtryk for, hvordan mændene forsøger at opretholde illusionen om, at de ikke betaler sugarbaben for hendes selskab, intimitet og sex. De kan derigennem adskille sig fra prostitutionskunder, eftersom der ikke er tale om løn eller betaling, men derimod en form for legitim godtgørelse. Kompensationen til kvinderne er derudover en måde, hvorpå mændene kan slippe for deres ansvar i forhold til sugarbabens fysiske og psykiske helbred, hvilket uddybes i ”9.6. Legitimering i et normativt grænseland”.

9.5.5. Betalingens indflydelse på relationen

9.5.5.1. Bliver der dårlig stemning under betalingen?

Selvom halvdelen af mændene eufemiserer betalingen ved at anvende synonymmer, så mener fire ud af seks sugardaddies ikke, at betalingen ødelægger stemningen, da det er en gensidig aftale (Jens:21, Bo:21; Peter:20, 23; Kim:24-25). Jens og Bo fortæller i forlængelse heraf, at betalingen derfor ikke foregår diskret, da det ikke er noget, der tillægges særlig betydning, da

det er aftalen (Jens:21; Bo:21). I modsætning hertil ønsker Allan, at pengene til hans faste sugarbabe skal gemmes hurtigt væk:

”(...) jeg giver hende dem med det samme i bilen, også propper hun dem i lommen, også snakker vi som om, at intet er hændt.” (Allan:12).

Allan uddyber, at pengene skal fylde så lidt som muligt, da relationen skal minde om et uforpligtende kæresteforhold. Allan indrømmer, at han nogle gange har tænkt *”Gud, er der virkelig ikke nogen, der vil være sammen med mig uden at få løn for det?”* (Allan:27-29). Allans tankegang kan være et udtryk for, hvordan eufemiseringen forsvinder under selve betalingen. I stedet blottes den ubarmhjertige og nådesløse sandhed i samme øjeblik som udvekslingen sker, der minder Allan om, at han aflønner sugarbaben for hendes selskab, men ved at skjule betalingen opretholdes illusionen og løgneren om, at relationen et uforpligtende kæresteforhold. Omvendt er Allan ligeglad med betalingen ved de sugarbabes, hvor det alene omhandler et hurtigt sex-møde, da det, ifølge Allan, ikke er muligt at opbygge en relation med sugarbabes, der kun er motiveret af penge (Allan:11, 29). Morten beskriver også, hvordan der opstår en underlig stemning under betalingen, hvorfor han også ønsker betalingen overstået så hurtigt som muligt. Morten mener, at betalingen ødelægger stemningen en smule, men pointerer, ligesom de andre sugardaddies, at det er vilkårene for en sugardating-relation, eftersom forholdet er baseret på en aftale (Morten:38).

9.5.5.2. Er relationen autentisk?

Mændene oplever ydermere, at det kan være svært at vurdere relationernes autenticitet, eftersom kvinderne primært synes at være drevet af et økonomisk motiv for at være sammen med dem. Kim er sikker på, at hans sugarbabe ville have datet ham uden pengene, eftersom det var Kim selv, der insisterede på betalingen og da han hjalp dem med andet end økonomien (Kim:23-24). Kim føler også forholdene var ægte, da han stadig skriver regelmæssigt med sin forrige sugarbabe og efterfølgende er blevet kæreste sin anden sugarbabe (Kim:28). Bo mener også, at relationen til hans sugarbabe var ægte, da forholdet i starten handlede om udlevelse af seksuelle fantasier og da han selv tilbød at hjælpe hende økonomisk, hvorfor hun ikke kun var sammen med ham for pengene. Trods dette indrømmer Bo, at forholdet formentlig ikke havde varet to år uden betalingen (Bo:17, 19, 21).

De resterende fire sugardaddies mener ikke, at deres sugarbabe ville mødes med dem uden betalingen (Allan:30; Peter:32; Jens:21-22; Morten:33). Det betyder ikke noget for Peter, Allan og Morten, eftersom betalingen er baseret på en aftale, der sikrer, at begge parter får, hvad de

vil have (Peter:32; Allan:30; Morten:33). Jens er derimod ikke ligeglad. Han fortæller, at han fravælger sugarbabes, der kun gør det for pengene (Jens:21). Han reflekterer dernæst over om hans to faste sugarbabes ville se med ham uden betaling. Efter lidt tid svarer han, at de nok heller ikke ville ses med ham uden at få penge for det, da de er økonomisk pressede og derfor har et økonomisk motiv (Jens:21-22). Alligevel føler Jens, at relationerne er en smule ægte, eftersom ”*Man kan ikke sige, at det er ægte, men du lever i nuet, og i nuet er det ægte.*” (Jens:16). Jens er derfor bevidst om, at præmisserne for en ægte relation ikke er til stede, eftersom der er penge og gaver involveret, men at man glemmer realiteten i det tidsrum, hvor man er sammen med sugarbaben, hvorpå der opstår en situationel autenticitet.

Allan og Peter er bevidste om, at det er pengene, der lokker, men føler alligevel relationerne er autentiske, da kvinderne gerne vil ses med dem igen (Allan:25; Peter:16). Allan pointerer, at kvinderne bombarderes af beskeder på sugardating-hjemmesiderne, hvorfor de har andre muligheder end ham, hvilket bekræfter ham i, at de har nydt hans selskab og den seksuelle del, da kvinderne vælger ham igen (Allan:25). Peter stoler også på, at kvinderne mente de komplimenter, som de gav ham, selvom de havde økonomiske interesser i at komplimentere og kontakte ham igen. Ifølge Peter er sugardating-relationer derfor ”*lidt kunstige*” på grund af pengene, selvom det føles ægte under selve daten, hvilket stemmer overens med Jens beskrivelse af situationel autenticitet (Peter:14, 17, 27). Morten synes, at det er svært at svare på om sugarbaben nyder hans selskab, den seksuelle del samt om relationen er ægte. Han beskriver, hvordan der opstår et paradoks, eftersom man aldrig kan vide sig sikker på sugarbaben. På den ene side kan hun lade som om for at tilfredsstille ham, mens hun på den anden side reelt kan nyde samværet og den seksuelle del. Morten mener, man er nødt til at være kritisk, da der er penge imellem, hvorfor han mener, at det er noget hun siger for at tilfredsstille ham (Morten:26-27). Morten understreger dog, at relationens autenticitet også afhænger af sugarbaben og graden af personlig involvering. Hvis hun eksempelvis fortæller noget privat, tror han på, at relationen er ægte (Morten:27). Ifølge Morten er det muligt, at man som sugardaddy får en ægte oplevelse og reelle følelser for sugarbaben, men at man som sugardaddy skal huske, at det i sidste ende handler om pengene for hende (Morten:55). I Mortens optik er der således uoverensstemmelse mellem parternes ønsker. Sugardaddyen kommer med seksuelle og følelsesmæssige ønsker, mens sugarbaben kommer med økonomiske ønsker.

Jens, Allan, Peter og Mortens oplevelser er i overensstemmelse med Prieur og Taksdals studie, der fandt, at prostitutionskunder kan have svært ved at vurdere om den prostituerede nød samlejet, eftersom de prostituerede kan foregive autentiske følelser uden at mene dem, fordi de har et økonomisk incitament. Til trods for dette ønskede flere prostitutionskunderne at

opretholde illusionen om, at den prostituerede nød samværet, da illusionen er vigtigere end realiteten, da de på denne måde kan beskytte både sig selv og fantasien (Priour & Taksdal 1989:188-190).

Opsummerende føler specialets sugardaddies, at relationerne er ægte, men motivet om penge skaber tvivl om relationens autenticitet. Derfor mener Morten:

”Det er den økonomiske del af sugardating, der er altødelæggende i min verden. Hvis du virkelig skal sætte dig ned og pille det helt ud af kontekst, så er det jo økonomien, der driver det og samtidig ødelægger det, så det er jo ikke ægte.” (Morten:55).

Pengene forekommer derfor at have en ødelæggende effekt på relationen, men det tyder samtidig også på, at pengene er det eneste og altafgørende bindeled mellem sugardaddies og sugarbabes. Til trods for, at mændene er bevidste om, at kvinderne kan foregive at nyde deres selskab, og at der kan være tale om en form for skuespil, så føler og oplever flere af specialets sugardaddies alligevel en situationel autenticitet.

9.5.5.3. Er der tale om skuespil?

Det fremgår af ovenstående, at det kan være svært for sugardaddies at afgøre, hvorvidt der er tale om *business* eller *pleasure* fra sugarbabens side, eftersom grænserne mellem betalt og ubetalt arbejde i sugardating-forhold er flydende. I den forbindelse inddrages sociolog Arlie R. Hochschild. Ifølge Hochschild kræver nogle servicefag, at lønmodtagerne er omsorgsfulde og smilende, hvor lønmodtageren så vidt muligt skal behage kunden. Følelser er noget, som lønmodtageren performer, hvor lønmodtageren tilpasser sine handlinger til, hvad der kræves og forventes i givne situationer (Hochschild 2012:5-6). For at der kan være tale om følelsesarbejde skal det enten være ansigt-til-ansigt eller stemme-til-stemme kontakt mellem lønmodtageren og modparten. Derudover skal lønmodtageren også kunne skabe en følelsesmæssig tilstand hos modparten (Hochschild 2012:8; Kyed 2017:150-151). Begge betingelser gør sig gældende ved sugardating, når sugarbaben er ”på arbejde”. Sugardating kan ikke karakteriseres som et traditionelt lønarbejde, men ud fra ovenstående beskrivelse af følelsesarbejdet kan der drages paralleller herimellem, hvilket uddybes i nedenstående.

Følelsesarbejdet kan foregå på to niveauer. Den første er overfladeskuespil¹³, hvor lønmodtageren påtager sig følelsesudtryk, der ikke er knyttet til selvet eller lønmodtagerens indre følelser, men derimod til den rolle, som lønmodtageren har i en given situation (Hochschild 2012:33; Kyed 2017:148-149). Det tyder på, at specialets sugardaddies er bange for, at sugarbaben overfladeskuespiller og blot tilpasser, hvad der forventes af hende uden at sugarbaben reelt føler det, som hun giver udtryk for, fordi hun betales for det. Grundlæggende handler sugardating-konceptet netop om, at sugarbaben skal forsøde sugardaddyens tilværelse med sit selskab og samvær. Der forekommer derfor at være nogle specifikke forventninger til sugarbaben om, at hun eksempelvis er imødekommende, glad, behagelig og positiv, ligesom lønmodtagere i visse servicefag (Hochschild 2012:8). Peter udtaler eksempelvis *"Hvis de sidder og er pissesure, så får de jo ingen penge. Det er logik."* (Peter:23). Så selv hvis sugarbaben ikke føler de indre følelser, så forventes hun alligevel at fremvise de legitime følelser, som sugardating-konceptet og aftalen påbyder. Der stilles således store følelsesmæssige krav til sugarbaben, hvis hun ønsker at bibeholde sin sugardaddy og dermed sin indtægtskilde. Sugarbaben giver således ikke kun en fysisk gave i form af sin krop, men også mere symbolske gaver, såsom behageligt selskab, intimitet og nærvær, da det forventes af hende.

Den anden type følelsesarbejde er dybdeskuespil¹⁴. Her arbejder lønmodtageren med sine indre følelser ved at forsøge at omskabe eller undertrykke disse, så de passer bedre til det, som lønmodtageren ønsker at føle, hvorved der opstår ægte og spontane følelser. I modsætning til overfladeskuespil, så føler lønmodtageren reelt det, som der gives udtryk for ved at ændre sin tankegang (Hochschild 2012:33, 35–36; Kyed 2017:149). Mændene er interesserede i dybdeskuespil fremfor overfladeskuespil i sugardating-relationer, da de håber, at relationerne er autentiske. I den forbindelse beskriver Jens, hvordan man kan mærke, hvis sugarbaben performer overfladeskuespil:

*"Du kan jo mærke, når man kysser om de mener det. (...) Hvis det er et koldt kys, så bliver dine læber sådan helt stive og ikke medgørlige, og din krop bliver sådan helt *stivner*. Hvis det er et varmt kys, så giver din krop efter og din tungespids er fugtig og din krop vil røres ved, så det kan du mærke lige med det samme."* (Jens:17).

¹³ På engelsk "surface acting".

¹⁴ På engelsk "deep acting".

Jens tolker derfor et varmt og eftergivende kys, som et tegn på autenticitet i selve situationen, eftersom han kan mærke sugarbabens gensidige begær efter ham. Man kan imidlertid undre sig over, om nogle sugarbabes blot er blevet så dygtige til at performe overfladeskuespil, så mændene ikke kan mærke forskel. Grundet tidsmæssige begrænsninger og ressourcer har det ikke været muligt at interviewe sugarbabes, hvorfor det kun muligt at gisne om, hvorvidt der er tale om overfladeskuespil eller dybdeskuespil, men det kunne være interessant for andre forskere at arbejde videre med dette perspektiv.

9.5.6. Delkonklusion

Gaveudvekslingen i sugardating-relationer adskiller sig fra traditionelle gaveudvekslinger, eftersom sandheden om de handelsmæssige vilkår er sværere at skjule, da udvekslingen sker på baggrund af en forventningsafstemning og aftale, der sikrer, at begge parter får, hvad de vil have. Der er således andre, mere øjeblikkelige forpligtelser i sugardating-relationer, eftersom gaveudvekslingerne foregår indenfor et begrænset tidsrum, hvorfor parterne ikke bindes til hinanden, da ingen af parterne er i taknemmelighedsgæld efter en date. Det betyder, at sugarbaben forpligtelses til at give en modgave, hvorfor mændene også føler sig berettigede til dette, eftersom det var aftalen. Derved opstår der en illusion blandt mændene om, at sugarbabens modgave er frivillig og ubetinget af deres gave. Mændene er imidlertid bevidste om sugarbabens økonomiske motiv, hvorfor der kan opstå tvivl blandt mændene om, hvorvidt relationen er autentisk eller om sugarbaben blot forgiver at nyde deres selskab og den seksuelle del. Halvdelen af mændene eufemisere ydermere betalingen ved at anvende synonymer, såsom compensation eller lommepenge. Eufemiseringen af betalingen kan være et udtryk for, hvordan mændene forsøger at opretholde illusionen om, at de ikke betaler sugarbaben for hendes selskab, intimitet og sex, men i stedet befinder sig på den rette side af det normative grænseland.

9.6. Legitimering i et normativt grænseland

Dette afsnit udfolder, hvordan specialets seks sugardaddies navigerer i et normativt grænseland, eftersom sugardating sidestilles med prostitution i medierne og den danske befolkning. I den forbindelse inddrages eksisterende og specialets egne frembragte neutraliseringsteknikker til at forklare og beskrive, hvordan mændene neutraliserer, legitimerer, forklarer samt retfærdiggør deres handlinger, beslutninger og rolle. Gennem accounts forsøger de at genforhandle og genetablere både deres egen og min forståelse af dem, som moralsk handlende individer (Järvinen 2005:31).

9.6.1. Påstand om ligestilling

Mændene fortæller om, hvordan sugarbabes ofte er udsatte og mangler penge (Allan:7; Jens:20; Kim:26-27; Bo:35; Morten:58; Peter:31). Allan fortæller eksempelvis, at mange sugarbabes ”*virkelig er ude på et skråplan*” (Allan:7), mens Jens oplyser, at mange sugarbabes kun gør det fordi, at de er økonomisk pressede (Jens:20). Til trods herfor påstår alle seks sugardaddies, at begge parter er ligestillede i et sugardating-forhold samt at balancen imellem dem er god (Allan:22; Kim:16; Bo:19; Morten:24; Peter:15; Jens:19). “Påstanden om ligestilling” kom til syne flere gange i mændenes udtalelser. I dansk kontekst er manglende ligestilling problematisk, eftersom der i øjeblikket er et politisk fokus på ligestilling (Informationen 2020). Da mændene spørges ind til, hvordan balancen er mellem dem og deres sugarbabes er det måske derfor ikke så bemærkelsesværdigt, at mændene argumenterer for, at relationen er ligestillet, da de på denne måde kan legitimere deres handlinger således, at disse stemmer overens med, hvad der anses som værende politisk korrekt.

Som førnævnt forholder indeværende speciale sig åben for nye teoretiske perspektiver. Neutraliseringsteknikkerne der blev præsenteret i “7.2. Neutraliseringsteknikker” indfanger imidlertid ikke denne strategi. Inspireret af Jacobs og Copes teoriudvikling af neutraliseringsteknikker, i forbindelse med deres studie om carjacking, så teoriudvikler indeværende speciale ligeledes egne neutraliseringsteknikker, strategier og påstande, som specialets sugardaddies gør brug af til at neutralisere og legitimere sugardating (Jacobs & Copes 2014:293-296). Disse vil blive præsenteret løbende gennem dette analysetema.

Mændene argumenterer for, at der er tale om ligestilling, eftersom der forinden møderne altid foregår en forventningsafstemning mellem parterne, hvor alt mere eller mindre aftales på forhånd i forhold til, hvad der skal foregå, således der er klare rammer for daten. Hvis en af

parterne ikke føler, de får tilstrækkeligt udbytte af daten eller hvis de ikke kan blive enige om rammerne, så stopper relationen blot (Jens:18; Kim:22; Allan:9, 27; Morten:31; Peter:21, 24; Bo:9, 16, 20-21). Morten beskriver en typisk forventningsafstemning:

”Det er jo oftest pigen, der bestemmer prisen. Og så kan jeg jo sige ”Den kan jeg ikke være med på. Jeg plejer at betale det her.” Hopper de ikke med på den, jamen så er det jo bare det. Så er den snak færdig. (...) Balancen er der, hvor du betaler, det som du skal betale, også må hun jo være glad for det, for det er dét, som hun har sagt ja til.” (Morten:24, 31).

På denne måde kan der foregå en form for forhandling om pris og ydelser. I modsætning til prostitution så har sugarbaben således mulighed for at acceptere eller afslå samværet med sugardaddyen, samt mulighed for at forhandle betingelserne, hvilket gør sugardating ligeværdigt i mændenes øjne. Selvom mændene argumenterer for, at relationen er ligeværdig, så er det vigtigt at bemærke, at sugardaddyen er aldersmæssigt, socialt og økonomisk overlegen. I kraft af sin alder har han mere livserfaring og kan agere som en faderfigur, hvilket uddybes yderligere i “9.6.8. Påstand om hjælp”. Med alderen følger ofte også mere magt, status og succes end den yngre person, hvilket også gør sugardaddyen socialt overlegen (Westersø 2014). Sugardaddyen er ydermere socialt overlegen, såfremt han skulle sugardate en sugarbabe, der kan karakteriseres som socialt udsat. Endelig besidder sugardaddyen penge, økonomiske ressourcer og ting, som sugarbaben eftertragter. Man kan derfor være kritisk i forhold til, hvor ligeværdig en sugardating-relation grundlæggende er, når parterne hverken er aldersmæssigt, socialt eller økonomisk ligestillede. Særligt pengene forekommer at være en måde, hvorpå sugardaddyen kan dominere over sugarbaben, eftersom han betaler hende (jf. 9.4. Tingsliggørelse). Sugardating-konceptet gør det muligt for mændene at bestemme, hvilken type sex de vil have, hvornår de vil have det og mere eller mindre med hvem de vil have det, såfremt de har penge nok (Morten:45-46; Kim:9; Allan:27). Kim udtaler:

”Man kan få lige nøjagtigt det, som man vil have og hvornår man vil. Så de drømme og fantasier, som man har oppe i sit hoved, det kan man jo få ved at sugardate. (...) man kan bare købe det” (Kim:9).

Mændene påstår løbende gennem interviewene, at sugardating ikke desto mindre er ligeværdigt ved, at relationen netop er baseret på en gensidig aftale, som sugarbaben selv har indvilliget i, hvorfor de anser det som værende en frivillig handling (jf. 9.2. Præsentation af sugardaddies og deres motiver). Fordi aftalen er gensidig og kommer begge parter til gode, så tolker

mændene dette som, at samværet og den seksuelle akt er frivillig til trods for, at fire ud af seks sugardaddies vedkender, at deres sugarbabes ikke ville date dem uden betaling (jf. 9.5.5.2. Er relationen autentisk?). Ved at henvise til, at sugardating-relationen er autentisk, frivillig, gensidig og ligeværdig, så forekommer det at være en måde, hvorpå mændene kan placere sig indenfor, hvad der anses som værende legitimt.

9.6.2. Afvisning af offeret og afvisning af ansvar

Til trods for alle seks sugardaddies erkender, at sugarbabes ofte er udsatte og økonomisk pressede, afviser de, at sugarbaben skulle være et offer (Sykes & Matza 1957:226; Bo:31; Allan:29; Jens:27; Kim:40; Morten:42; Peter:33-34). Påstanden om, at sugardating er et *valg*, er et gennemgående argument, som alle sugardaddies anvender til at legitimere, at de ikke gør noget forkert, eftersom sugarbaben frivilligt har valgt at sugardate (Bo:31; Allan:29; Jens:27; Kim:40; Morten:16; Peter:5). Peter forklarer, hvorfor han mener, sugardating er et valg:

”Jeg synes det er fint nok, hvis det er det, som folk har lyst til (...) Hvis det er af nød, så er det fuldstændigt ligegyldigt (...) så må de jo finde noget arbejde, fordi hvis jeg mangler penge, så må jeg jo også tage et arbejde eller prøve finde ud af et eller andet, eller sælge nogle ting, som jeg har. Det er jo op til folk selv, hvordan de gør det og hvordan de skaffer nogle penge. Det er deres valg.” (Peter:5).

Peter argumenterer således for, at der er tale om lyst, da sugarbaben har andre valgmuligheder end sugardating, hvis hun mangler en indtægtskilde. Peter henviser senere til den massive medieomtale, der har advaret om konsekvenserne ved sugardating. Hvis kvinderne alligevel vælger at sugardate, så er potentielle konsekvenser således for egen regning, og ikke hans problem. Peter afviser at bære noget ansvar, eftersom kvinden frivilligt har valgt det og derfor ikke kan være et offer (Peter:34; Sykes & Matza 1957:225). Kim og Bo ville heller ikke stå til ansvar, hvorfor de begge snakkede med deres sugarbabes om, hvad de involverede sig i. Kim og Bo kan således afvise at bære ansvar for potentiel skadespåføring, da de gjorde, hvad de kunne for, at kvinderne havde bedst mulige forudsætninger for at træffe et velovervejede og velinformeret valg om at sugardate. Ansvar ligger derfor også ved kvinderne selv (Sykes & Matza 1957:225; Kim:31; Bo:20, 33). Morten ville heller ikke stå til ansvar for andres uansvarlighed:

”Det er deres valg (...) Jeg kan jo ikke tage ansvar for, at du vælger at sælge dig selv. Det er ikke mit ansvar, men dit ansvar! De må tage ansvar for deres eget liv.”(Morten:42).

Ved at afvise sugarbaben som offer, legitimerer mændene således, at deres handlinger hverken er forkerte eller udfordrer samfundets regler og normer, eftersom ansvaret ligger hos offeret og offerets dårlige dømmekraft (Sykes & Matza 1957:226).

9.6.3. Påstand om berettigelse

Mændene legitimerer også deres handlinger ved at neutralisere dem gennem “påstanden om berettigelse”. Denne neutraliseringsteknik frembringes også på baggrund af den indsamlede empiri, hvor specialets sugardaddies føler sig berettigede til kvindens krop og til sex, hvorfor det er en neutraliseringsteknik, som specialet selv har udviklet. Neutraliseringsteknikken er tæt sammenflettet med både analysetemaet ”9.4. Tingsliggørelse”, hvor sugarbaben anses som værende en vare, sugardaddyen har købt sig adgang og brugsret til, og med analysetemaet ”9.5. Gaveudveksling”, eftersom sugarbaben står i taknemmelighedsgæld til sugardaddyen, hvor hun forpligtes til at gengælde hans gave med en modgave (Prieur 2006:35).

Allan fastslår eksempelvis, at han ikke har de fjerneste skrøbler omkring betalingen af en seksuel ydelse, da det er en aftale, der er udarbejdet i fællesskab (Allan:29). Aftalen gør, at sugarbaben har accepteret betingelserne for handlen. Når hun først har modtaget betalingen, føler Allan sig berettiget til sex, eftersom det er den modgave, hun har indvilliget i at give ham. Sex er derfor noget, som sugarbaben skylder ham, eftersom hun er i taknemmelighedsgæld, da hun accepterede hans gave. På trods af Allan ikke har nogen problemer med at købe seksuelle ydelser, fortæller han, at han kan opleve en form for paranoia, når han besøger en sugarbabe:

”Man føler jo lidt, hvis nogen ser man ankommer, at så ved de også, hvad man skal. Det er sådan en følelse, som man opbygger. (...) Man føler, at alle kan se det.” (Allan:20).

Allan føler sig afsløret i at gøre noget, der udfordrer normerne for, hvad der er anses som værende moralsk acceptabelt. Dette kan hænge sammen med, at sugardating sidestilles med prostitution i medierne og befolkningen, samt at Allan selv anser “hurtige møder”, som en pænere form for prostitution (Allan:35). Ydermere er der, som førnævnt, også en vis stigmatisering af personer, der køber og benytter seksuelle ydelser, hvorfor dette kan være forklaringen på, hvorfor Allan føler sig afsløret i at gøre noget “forbudt” (VIVE 2011:180).

Peter føler sig også berettiget til sugarbabens krop ved at henvise til de handelsmæssige betingelser, som sugardating-relationen er baseret på. Peter forklarer, hvordan han i byen ikke kan tillade sig at tage en fremmed kvinde på brysterne. Det kan han derimod ved sugardating, fordi hun har fået "sugar" (Peter:24). Ifølge Peter legitimerer betalingen hans adfærd, der bryder med de normative grænser for, hvad man kan tillade sig overfor fremmede. Dette er samtidig i tråd med flere af pointerne fra "9.5. Gaveudveksling" om, at sugarbaben er i taknemmelighedsgæld til sin sugardaddy, hvor hun forventes at give ham en modgave af tilsvarende værdi, da det ellers vil bryde med normerne. Det forekommer derfor paradoksalt, hvordan betalingen mellem en sugardaddy og en sugarbabe kan legitimere en handling, der normalvis ville blive anset som et normbrud, da handlingen foregår i en sugardating-konstellation under handelsmæssige betingelser, hvor begge parter har indvilliget i, at det er acceptabel adfærd - og at et potentielt normbrud først ville indtræffe såfremt sugarbaben ikke ville give sin modgave, som aftalt. Andre spilleregler gør sig derfor gældende i sugardating-konstellationer, hvor de eksisterende normer forkastes, da betalingen legitimerer sugardaddyens berettigelse til sugarbabens krop, hvortil sugarbaben må efterkomme hans ønske, da hun ellers ville bryde med normerne.

Denne pointe er også i overensstemmelse med, hvordan nogle sugardaddies føler sig snydt, hvis de ikke modtager "sugar" tilbage (jf. 9.5.2. Risiko for at blive snydt). I udsagnet "at blive snydt" findes neutraliseringsteknikken "Påstand om berettigelse" også, eftersom Peter og Jens føler, at sex er noget, som de har ret til eller noget, som sugarbaben skylder dem, fordi de har betalt (Peter:26, 35; Jens:22). Selvom flere af mændene føler, at sugarbaben skylder dem sex, så er det imidlertid vigtigt at understrege, at ingen af de seks sugardaddies vil tvinge en sugarbabe til sex med dem (Peter:5; Morten:15; Bo:30; Kim:46; Jens:19; Allan:34). Peter udtaler i den forbindelse "Jeg vil gerne have sex, men jeg vil gerne have sex med en, der har lyst til at have sex." (Peter:27). Med et kritisk blik kan man imidlertid undre sig over, om det er af lyst, når mange sugarbabes ofte er i pengenød (jf. 9.6.1. Påstand om ligeværd). Til dette svarede Peter:

"Hvis du ikke har det godt med en person, så vil du ikke mødes med personen uanset, hvad de vil betale for det. Hvis personen er en kæmpe idiot, så ville man jo ikke mødes, selv hvis man fik 20.000 kr." (Peter:14)

Beløbet indikerer, at Peter synes, at 20.000 kr er mange penge. Peter argumenterer derigennem for, at selv for så mange penge, så vil sugarbabes ikke acceptere et sådan tilbud, og have

samvær og sex imod deres lyst og vilje. I den forbindelse kan man spørge sig selv, om en sugarbabe i pengenød ville takke ja til at sugardate en “idiot”, hvis honoraret er 20.000 skattefrie kroner?

9.6.4. Afvisning af skadespåføring og påstand om ansvarligt brug

Ovenstående citat af Peter er også en “afvisning af skadespåføring”, da han argumenterer for at hans sugarbabes ikke ville ses med ham gentagne gange, såfremt han var en idiot, der ikke havde behandlet dem ordentligt uanset beløbets størrelse (Peter:14). Derigennem afviser Peter, at nogen skulle have lidt overlast eller taget skade af hans handlinger, da kvinderne kontakter ham igen (Sykes & Matza 1957:226). Allan afviser også skadespåføring og overlast ved at henvise til, at hans sugarbabes ikke ville kontakte til ham igen, hvis de synes det havde været en ubehagelig oplevelse, men modsat Peter erkender Allan, at det selvfølgelig også handler om pengene (Allan:25). Allan er overbevist om, at sugardating har konsekvenser, og at kvinderne senere vil få svært ved at danne en almindelig relation, da de bliver vant til betaling for deres selskab og afhængige af pengene (Allan:33-34). Allans tankegang afspejler resultaterne i Groes, Bjonness og Bræmers studie, der netop fandt, at pengene kan blive vanedannende (Groes et al. 2021:10). Allan fastslår dog, at eventuelle konsekvenser ikke kun vil være hans ansvar, eftersom “*Dem jeg mødes med, de mødes jo ikke kun med mig.*” (Allan:33). Heri ligger også “påstanden om normalitet”, eftersom Allan argumenterer for, at andre mænd også begår den afvigende handling. Derigennem kan lettere kan legitimere sin egen adfærd parallelt med, at ansvaret og skylden for potentiel skadespåføring overføres til andre sugardaddies (Cromwell & Thurman 2003:545).

Jens sugardater ikke helt unge piger, da de ikke ved, hvad involverer sig i og ikke kender de potentielle konsekvenser. Jens fortæller “*Jeg skal ikke være en del af statistikken, der er med til at ødelægge unge piger med det [sugardating].*” (Jens:25). Jens sugardater derfor kun kvinder mellem 35-40 år, da de ved, hvad de involverer sig i og har en vis ballast, hvorved han samtidig afviser, at ældre sugarbabes skulle tage skade (Jens:24). Heri ligger også “påstanden om ansvarligt brug”. Det har ikke været muligt at finde en neutraliseringsteknik, der kunne indfange denne strategi, hvorfor indeværende speciale også selv frembringer denne. I modsætning til Jens, der legitimerer sin handling ved at henvise til ”påstanden om ansvarligt brug”, så gør Bo brug af ”påstand om normalitet” til at legitimere, han netop sugardatede en 20-årig kvinde, da han argumenterer for, at mange mænd ønsker en ung model med en stram

krop (Cromwell & Thurman 2003:545; Bo:7, 22). Stik mod Bo' påstand viser det sig imidlertid, at også Allan og Morten søger ældre sugarbabes, som ved, hvad de involverer sig i samt har en vis ballast. De henviser derfor også til "påstanden om ansvarligt brug" og pointerer, at de derudover ikke tiltrækkes af sugarbabes under 30 år (Allan:4, 13, 33; Morten:13-14, 23).

Udover at afvise skadespåføring ved at påstå, der er tale om ansvarligt brug, så argumentere Jens også for, at han ikke påfører sugarbaben skade ved:

"Man kan sige, at det er de legemsdele, der ikke tager skade af at blive brugt. De bliver ikke slidt op, hvis man er lidt nøgternt." (Jens:20).

Dermed negligerer Jens de sociale og psykiske konsekvenser, som sugardating kan have ved udelukkende, at fokusere på de fysiske, som han også afviser, eftersom det er legemsdele, der ikke kan slides op, ifølge Jens. Forskning viser imidlertid, at der blandt fysiske risici kan være risiko for vold, voldtægter, trusler, verbale overfald og kønssygdomme. Derudover er der blandt de sociale risici risiko for stigmatisering, mens der ved psykiske risici er risiko for svær angst, depression, stress, lavt selvværd, paranoia, antisocial adfærd, ensomhed, PTSD m.fl. (VIVE 2021:134-137; VIVE 2011:180, 209-210, 213; Socialstyrelsen 2019; Dreehsen & Højbjerg 2018). Kim afviser også, at hans sugarbabes skulle have taget skade, eftersom han prioriterede intelligente kvinder, der var i gang med en ordentlig uddannelse og som havde et godt bagland (Kim:42). Denne argumentation faldt imidlertid til jorden gennem interviewet, eftersom hans første sugarbabe kom fra et voldeligt forhold med misbrug, mens hans anden sugarbabe har det svært i dag som følge af en kaotisk opvækst, hvor begge forældre døde af misbrug (Kim:10, 22, 29). Til trods for begge sugarbabes var tynget af fortiden, mener Kim ikke, at sugardating-forholdene skulle have haft nogen negativ indflydelse på kvindernes liv, da han i dag er gode venner med sin første sugarbabe og kærester med den anden (Kim:31). Modsat Kims sugarbabes, så har Bo' forhenværende sugarbabe det ikke godt i dag:

*"Jeg kan jo ikke lade være med at tænke på det liv, som hun har fået (...)
Hun er en stakkel i dag, der har været udsat for alverdens ting og sager
med nogle skiderikker af nogle mænd. Sådan er det jo mange gange med
dé, der er sårbare, de er jo nogle nemme ofre, ikke?"* (Bo:25).

Bo beskrev flere gange under interviewet, hvordan sugarbaben havde en dårlig økonomi og kom fra hårde opvækstvilkår, hvilket har det gjort hende til et nemt offer for mænd (Bo:17, 25-26). Til trods herfor afviser Bo, at sugarbaben skulle have lidt overlast eller taget skade, som

følge af forholdet til ham. Bo beskriver i stedet deres sugardating-forhold, som *”lidt af en solstrålehistorie”*, hvor han blev et fast holdepunkt i sugarbabens liv, eftersom han hjalp hende med mange ting. Sat lidt på spidsen og med et kritisk blik kan man imidlertid spørge sig selv, om sugarbaben også var et offer i sugardating-forholdet med Bo. Mens hun var sammen med Bo var hun netop økonomisk presset og som førnævnt erkender Bo, at relationen nok ikke havde varet i to år uden de månedlige betalinger (Bo:21). Så til trods for at Bo mener, at sugarbaben ikke led nogen overlast eller var et offer i deres tid sammen, så kunne det imidlertid tyde på, at kvinden var sammen med ham for pengene, hvorfor man kan stille spørgsmålstegn ved om hun gjorde det af lyst eller af nødvendighed.

9.6.5. Påstand om at andre er værre

Udover Bo, der fortæller om *“nogle skiderikker af nogle mænd”* i ovenstående citat, fortæller Kim, Morten, Jens og Allan tilsvarende, at der findes *“dårlige sugardaddies”*. Heri ligger *“påstanden om, at andre er værre”* end dem. Dette er også en neutraliseringsteknik, som specialet selv har udviklet på baggrund af den indsamlede empiri.

Kim fortæller, at mange sugardaddies er *“nogle svin”*, fordi de bruger sugarbabes til at *“muntre sig med”*, mens de er i et forhold (Kim:27). Morten, som netop er i et forhold, legitimerer sin utroskab ved at henvise til *“påstanden om nødvendighed”* (Cromwell & Thurman 2003:545). Ifølge Morten havde han ikke noget valg, da han ikke blev tilfredsstillet derhjemme, hvorfor han var nødt til at få dækket sit behov på andre måder (Morten:11). Selvom Kim mener, at utro mænd er svin, så beskriver Morten sig selv som en atypisk sugardaddy, eftersom han er mere følsom end så mange andre sugardaddies, der er kolde i deres væremåde og kun ude efter sex. Gennem sine sugarbabes har Morten nemlig hørt, hvordan de behandles dårligt eller tilbydes op mod 10.000 kroner for afføringssex (Morten:6, 13, 22). Allan og Jens fortæller også om sugardaddies, der ikke betaler og som sviner kvinderne til (jf. 9.5.2. Risiko for at blive snydt; Allan:28, 36; Jens:5).

Fem ud af seks sugardaddies beretter således på eget initiativ om *“dårlige sugardaddies”*, de aldrig har mødt, hvorfor der nærmere er tale om en idealtipe. Generelt forsøger mændene at skabe en fortælling om, at de navigerer og handler moralsk korrekt i grænselandet i modsætning til de dårlige sugardaddies. Mændene fortæller, hvordan de overholder normerne, da de ikke kunne finde på at udnytte kvinderne, behandle dem dårligt, begå overgreb, snyde dem og lignende (Allan:28, 30, 36; Morten:38, 41-42; Jens:5; Kim:27, 46; Bo:15, 23). Med et

interaktionistisk blik bliver det tydeligt, hvordan mændene positionerer både dem selv og andre sugardaddies på en måde, der er mest hensigtsmæssig for dem ved, at adskille sig fra mænd, der udnytter og behandler kvinder dårligt (Järvinen 2005:30). I den forbindelse beskriver de sig selv med positive ord såsom *omsorgsfuld, kærlig, behagelig, klog, ordentlig, hjælpsom, fornuftig, sød, god* og *verdens bedste mand* (Bo:7-8, 10, 21, 24, 28-29, 34; Allan:28, 36; Jens:15; Kim:26, 34, 38; Morten:7, 32, 37, 55). Ved at lave så tydelig en skillelinje mellem “gode sugardaddies”, som de repræsenterer, og de “dårlige sugardaddies”, så søger fem ud af seks sugardaddies at repræsenterer sig selv bedst muligt, som nogle der ikke bryder med samfundets normer eller påfører kvinder skade. Derigennem kan de neutralisere den kendsgerning, at de i princippet tager del i præcis samme handlinger, som de “dårlige sugardaddies”: De køber samvær og sex hos en sugarbabe, hvorfor der er risiko for fysisk og psykisk skadespåføring af sugarbaben. Specialets sugardaddies erkender netop, at kvinderne ofte er udsatte, økonomisk pressede og ikke bekendte med potentielle konsekvenser, hvorfor der netop er reel risiko for skadespåføring og overlast (Allan:7, 33; Jens:20, 24; Kim:26-27, 30; Bo:25, 35; Morten:41, 58; Peter:31).

9.6.8. Påstand om hjælp

I stedet for mændene skulle have påført sugarbaben skade, så mener fem ud af seks sugardaddies derimod, at de har bidraget positivt til sugarbabens liv og hjulpet hende. Det har ikke været muligt at finde en neutraliseringsteknik, der kunne indfange denne strategi, hvorfor indeværende speciale også selv har udviklet denne. Både Bo, Allan, Jens, Kim og Morten fremhæver den åbenlyse økonomiske hjælp (Bo:5; Allan:36; Jens:31; Kim:23; Morten:58). Jens fortæller eksempelvis:

”For mig har det [sugardating] været rigtig positivt og for nogle af de der piger har det også været godt, fordi jeg kunne se, hvor meget det hjalp dem økonomisk.” (Jens:31).

Både Kim og Peter fortæller også, at de gerne giver mere end sugarbaben forventer, så de ikke skylder sugarbaben noget, hvortil de også fraskriver sig et ansvar overfor sugarbaben (Peter:30; Kim:3, 12). Kim beskriver:

”Jeg havde det fint med at give hende pengene. Jeg blev nærmest lykkelig af det. Jeg synes det var dejligt, fordi så skylder jeg ikke nogen noget”
(Kim:25).

Ved at give mere end sugarbaben forventer, forsøger Peter og Kim, at gøre relationen mere ligeværdig. Det forholder sig imidlertid således, at hvis man giver mere end der forventes i gave, kan man sætte sig i en dominerende magtposition overfor modtageren (Prieur 2006:25). Kim fortæller også, at det ikke er fordi han vil bestemme eller dominere over nogen, men at han kun sugardater, så længe det er sjovt for begge parter (Kim:10). Til trods for Kims udtalelse kunne hans nuværende kæreste ikke klare pengene i starten af sugardating-forholdet, selvom hun gerne ville have dem, når det kom til stykket. Han måtte forklare hende, at hun ikke skulle have det dårligt med pengene, og at det var vigtigt for ham, at hun modtog dem (Kim:24). Ifølge Bourdieu kan modtageren af flotte og dyre gaver opleve svære og ubehagelige følelser, eftersom modtageren i højere grad bindes til afsenderen parallelt med, at relationen bliver uligeværdig (Prieur 2006:36). Det ulige magtforhold gør sig stadig gældende, selvom de er blevet kærester. Kim fortæller, at relationen stadig er uligeværdig, da han har flere midler end hende og stadig gerne vil hjælpe hende økonomisk. Han har eksempelvis betalt hendes kørekort, bil, 12.000 kr til hendes uddannelse samt penge til opstart af hendes virksomhed (Kim:6, 13, 16-17, 25-26). Det er dog meget vigtigt for Kims kæreste, at relationen bliver ligeværdig igen, hvorfor hun insisterer på at hjælpe ham med praktiske ting og at de sammen sparer op til oplevelser, hvor de indsætter samme beløb (Kim:13, 17).

Udover den økonomiske hjælp beskriver halvdelen af mændene også, hvordan de gennem sugardating har hjulpet sugarbaben som mentor eller faderfigur (Kim:10-11; Morten:32; Bo:10, 16). Morten beskriver, hvordan han lærte en sugarbabe meget om livet. Hun var et rodet sted i sit liv, hvor han i den forbindelse gav hende råd og forslag til, hvad hun kunne ændre (Morten:32). Dette er i tråd med den amerikanske sugardating-forskning, der fandt, at sugarbabes ofte søger ældre, erfarne og modne sugardaddies til at vejlede dem (Upadhyay 2021:780). Bo fortæller tilsvarende, at den store aldersforskel imellem dem gjorde, at han havde en masse livserfaring, hvorigennem han kunne guide og støtte kvinden i forhold til, hvad hun havde brug for (Bo:19). I den forbindelse beskriver Bo:

”Et eller andet sted fik jeg jo hende på rette køl igen gennem min tilstedeværelse og min erfaring og mit lyttende øre, ikke?” (Bo:23).

Til trods for, at Bo argumenterer for, at han fik sugarbaben *”på rette køl igen”*, så er det værd at bemærke, at han kort tid efter fortæller, at kvinden har et hårdt liv i dag og er en stakkel, der behandles dårligt af mænd (Bo:25). Ikke desto mindre beskriver Bo flere gange, hvordan han gennem faderrollen hjalp kvinden (Bo:5, 10, 13, 16, 19). Rollen som mentor eller faderfigur

indebærer derfor, at man som sugardaddy fungerer som vejleder, rollemodel eller rådgiver for sin sugarbabe i forhold til livets store og små problemer, hvor sugardaddyen deler sin livserfaring og viden.

Det virker imidlertid ikke til, at påstanden om hjælp egentlig handler om en hensynstagen til sugarbaben, men i stedet om, at sugardaddyen gerne vil se sig selv som en moralsk handlende person, der hjælper sugarbaben med både økonomi og vejledning. I sidste ende handler det jo for sugardaddyen ikke om at hjælpe sugarbaben, da det ikke er derfor han sugardater, men i stedet om at han gerne vil have tilfredsstillet nogle seksuelle og følelsesmæssige behov.

9.6.9. Delkonklusion

Mændene har et stærkt behov for at fremstå som moralsk handlende mænd i et normativt grænseland, hvorfor de forsøger at neutralisere deres handlinger ved brug af forskellige teknikker og strategier. Alle sugardaddies afviser, at sugarbaben skulle være et offer, da det er et valg, som sugarbaben selv har truffet. Mændene vil derfor ikke stå til ansvar for sugarbabens uansvarlighed, hvorfor potentielle konsekvenser er sugarbabens egen skyld.

De er bevidste om potentielle konsekvenser for kvinderne, men legitimerer, at de sugardater ved at henvise til, at sugarbaben ikke ville have ses med dem gentagne gange, såfremt de havde været ubehagelige. De afviser også skadespåføring ved at argumentere for ansvarligt brug af kvinderne, eftersom kvinderne er over 30 år og intelligente, så de ved, hvad de involverer sig i samt har en vis ballast. Fordi mændene har betalt sugarbaben, så føler flere af mændene sig berettiget til kvindens krop og selskab, eftersom hun frivilligt har accepteret vilkårene for aftalen, hvorfor hun er forpligtet til at gengælde hans gave, da hun skylder ham det. Flere af mændene neutraliserer også deres handlinger ved at påstå, de bidrager positivt til kvindernes liv med vejledning og økonomisk hjælp og endeligt distancerer mændene sig også fra sugardaddies, der ikke behandler kvinderne ordentligt, hvorigennem mændene skaber en fortælling om, at de handler moralsk korrekt i et normativt grænseland.

10. Konklusion

På baggrund af specialets empiri det konkluderes, at specialets seks sugardaddies primært har et seksuelt motiv for at sugardate. Dette motiv står imidlertid ikke alene, eftersom mændene ofte søger mere end blot sex. De søger også selskab, nærvær, autenticitet og gensidighed, hvor relationen minder om et uforpligtende kæresteforhold. Til trods for at mændene er bevidste om, at sugarbaben formentlig ikke ville mødes med dem uden betaling, så beskriver mændene, hvordan der opstår en situationel autenticitet, da relationen føles ægte i det tidsrum, som de er sammen sugarbaben.

Flere af sugardaddies forsøger at eufemisere betalingen ved at anvende synonymmer for dette. Eufemiseringen opretholder illusionen om, at de ikke betaler sugarbaben for selskab og sex, men at de i stedet blot forsøder hendes tilværelse og hjælper hende, således de befinder sig på den side af det normative grænseland, der ikke kan sidestilles med prostitution. Det kan imidlertid være svært for mændene at opretholde denne illusion, eftersom de handelsmæssige betingelser om ”noget for noget” er synlige i sugardating-relationer, da udvekslingen sker på baggrund af en eksplicit forventningsafstemning, der sikrer, at både sugardaddy og sugarbabe får opfyldt deres behov og ønsker. Aftalen skaber andre, mere øjeblikkelige forpligtelser end ved traditionel gaveudveksling, da udvekslingen skal foregå i umiddelbar forlængelse af hinanden på samme date. Dette er på bekostning af dybere og længerevarende relationer, eftersom parterne ikke bindes til hinanden, da ingen af dem skylder hinanden noget efter en date. Et sugardating-forhold er derimod nemt, uforpligtende og sødmefyldt, og kan tages frem, når behovet melder sig samt pakkes væk, når behovet er stillet. I den forbindelse tingsligøres sugarbaben som en vare, som sugardaddyen har købt sig adgang til. Sugardaddyen kan derfor let skille sig af med sugarbaben igen, såfremt hun enten er for bekostelig, krævende, utilfredsstillende eller hvis behovet for at prøve en ny sugarbabe er mere tillokkende. Derfor skal parterne heller ikke investere for meget i sugardating-forholdet, eftersom relationen er for en tidsbegrænset periode. Der opstår således et følelsesmæssigt paradoks, hvor forholdet på den ene side handler om autenticitet, gensidighed og nærvær, mens forholdet på den anden side ikke skal være for følelsesmæssigt kompliceret og forpligtende.

Det kan derudover konkluderes, at der er flere paralleller mellem sugardating og prostitution. Fem ud af seks sugardaddies mener, at sugardating og prostitution er det samme, eftersom der betales for en seksuel ydelse, men at sugardating blot er en pænere og mere romantiseret form for prostitution, eftersom selve prostitutionsdelen gemmes mere af vejen. Flere sugardaddies

beskriver ydermere, at der både er mindreårige, professionelle prostituerede og mange prostitutionslignende tilbud fra sugarbabes på de danske sugardating-hjemmesider, hvorfor hjemmesiderne overtræder straffeloven. Ifølge flere sugardaddies er sugardating-konceptet i Danmark således misforstået, eftersom omdrejningspunktet er blevet til en transaktion mellem sex og penge i stedet for samvær og forkælelse, som konceptet oprindeligt er tiltænkt.

Endeligt kan det konkluderes, at sugardaddies har et stort behov for at fremstå som moralsk handlende mænd, da de udfordrer samfundets normative grænse for, hvad der anses som værende moralsk acceptabelt. I den forbindelse anvender mændene forskellige teknikker, strategier og påstande til at legitimere, hvorfor og hvordan de sugardater. Nogle af neutraliseringsteknikkerne er baseret på eksisterende forskning og teorier, mens andre udspringer direkte fra specialets egen empiri, hvorfor indeværende speciale selv har teoretiseret og udarbejdet fem ud af 10 anvendte neutraliseringsteknikker.

Alle sugardaddies afviser, at sugarbaben skulle være et offer, eftersom hun selv har valgt at sugardate. Mændene påstår i stedet, at sugardating er ligeværdigt, eftersom der er tale om en gensidig aftale, som kvinderne selv indvilliger i til trods for mændenes bevidsthed om, at sugarbabes ofte er udsatte og økonomiske pressede. Når mændene først har givet "sugar", så føler mændene sig derfor også berettigede til sex, da sugarbaben selv har accepteret aftalens vilkår, hvorfor hun mere eller mindre skylder ham det. Eftersom sugarbaben selv har valgt at sugardate og har accepteret aftalens vilkår er potentielle konsekvenser derfor alene sugarbabens ansvar, hvorved mændene fraskriver sig selv alt ansvar. I forlængelse heraf henviser flere mænd ydermere til, at der er tale om ansvarligt brug af kvinderne, eftersom de kun sugardater ældre kvinder med en vis ballast, der er bevidste om, hvad de involverer sig i. Specialets sugardaddies mener derudover ikke, at de har påført sugarbabes skade eller overlast, eftersom kvinderne gerne vil se dem igen. De henviser i stedet til, at de har bidraget positivt til kvindernes liv ved at støtte dem økonomisk og ved at agere faderfigur for dem. Endelig legitimerer mændene, at de sugardater ved at distancere sig fra sugardaddies, der ikke behandler sugarbabes ordentligt, således de fremstår som sugardaddies, der navigerer moralsk korrekt i et normativt grænseland.

11. Perspektivering

Det er nu et år siden, at DR Nyheder fandt prostitutionslignende annoncer, og ifølge specialets fire sugardaddies, der har været oprettet på en sugardating-hjemmeside, så foregår stadig salg af sex på hjemmesiderne (Kofoed & Krog 2021b; Allan:3-4; Jens:3; Kim:8-9; Morten:2). Rufferi-lovgivningen indbefatter endnu ikke digitale platforme. Dette er et problem, eftersom hjemmesiderne profiterer på andres prostitution, men er uden for juridisk rækkevidde. Ydermere er både DR Nyheder og specialets sugardaddies stødt på mindreårige medlemmer, der sælger seksuelle ydelser (Kofoed & Krog 2021a; Jens:6; Morten:10). Hjemmesiderne balancerer derfor på kanten af rufferi-lovgivningen samtidig med, at de allerede overtræder prostitutionslovgivning, eftersom de medvirker til mindreåriges prostitution. Spørgsmålet er imidlertid, hvorfor hjemmesiderne alligevel løber risikoen og hvorfor, der samtidig ikke gøres noget ved problemerne? Både nationalt og internationalt er der siden starten af 2000 sket et paradigmeskift inden for strafferet. Der er kommet et øget politisk fokus på kontrol og straf parallelt med en hårdere offentlig diskurs, hvor der i højere grad henvises til forebyggelsesstrategien *afskrækkelse om straf* (Balvig 2005:184-186). Spørgsmålet er imidlertid om straf som afskrækkelse ville have den ønskede effekt i dette tilfælde? Umiddelbart synes hjemmesiderne ikke at løbe en stor risiko, eftersom hjemmesiderne tydeligt overtræder prostitutionslovgivningen uden konsekvenser. Dette kan hænge sammen med, at det kan være svært for politiet opspore, forhindre og håndhæve digital kriminalitet (Jensen et al. 2019:14-15). Man kan imidlertid undre sig over, hvorfor hjemmesiderne ikke straffes for medvirken til mindreåriges salg af seksuelle ydelser, når det, ifølge DR Nyheder og specialets sugardaddies, foregår åbenlyst inde på hjemmesiderne. En måde at afskrække hjemmesiderne på kunne derfor være at håndhæve prostitutionslovgivningen, som hjemmesiderne allerede nu kan dømmes under, i stedet for at gøre det til en politisk mærkesag, at hjemmesiderne også skal kunne dømmes for rufferi. Derigennem sendes der et tydeligt signal til hjemmesiderne om, at lovgivningen håndhæves. Spørgsmålet er også, om dette er nok. Ejerne tjener, som førnævnt, flere millioner kroner årligt på sugardating, hvorfor en bøde eller fængselsstraf muligvis ikke forekommer så afskrækkende. Med det senmoderne paradigmeskift inden for strafferetten kan man fristes til at argumentere for en ændring af lovgivningen med henblik på strafskærpelse. For at dette skal være afskrækkende, så kræver det imidlertid også, at ejerne af hjemmesiderne er bekendt med strafferammen, hvilket de færreste mennesker er, hvorfor en strafskærpelse umiddelbart ikke forekommer at have nogen større indvirkning (Justitsministeriet 2016:32; Balvig 2005:170; Bjørgo 2016:23). Man kan også *uskadeliggøre gerningspersonerne* ved at

fratage dem mulighederne for at begå lovbrud ved, at hjemmesiderne eksempelvis blev lukket ned (Bjørge 2016:24). Spørgsmålet er imidlertid, om dette ville sætte en stopper for sugardating-konceptet. Der er intet mindre end 115.000 medlemmer alene på hjemmesiden SugarDaters.com, hvorfor sugardating er en dating-form, der tiltaler mange (jf. 2.2. Opkomst og omfang). Hvis man lukkede hjemmesiderne, kunne man forestille sig, at sugardating i stedet blot ville udspille på lignende hjemmesider eller at markedet ville gå under jorden, eftersom sugardating gøres illegitim og kriminaliseres. En tredje mulighed kunne være, at hjemmesiderne tog mere ansvar for, hvad der rent faktisk foregik på deres platforme. Udover den åbenlyse mulighed, hvor hjemmesiderne selv begynder kontrollere bedre for mindreårige og prostitution, så kunne en forebyggende indsats mod mindreårige også være, at medlemmerne i stedet skulle oprette sig med NemID eller lignende, hvorigennem det ville være muligt at ekskludere unge under 18 år fra hjemmesiderne.

Specialets sugardaddies legitimerede i høj grad deres handlinger ved at henvise til, at sugardating var kvindernes eget valg, hvorfor eventuel skadespåføring ikke ville være deres ansvar. I den forbindelse ville det være oplagt med et øget fokus på de konsekvenser, som sugardating kan have. I forbindelse med udarbejdelsen af ovenstående problemfelt og litteraturreview var der til min overraskelse begrænset forskning om konkrete konsekvenser ved sugardating. I stedet blev der blot advaret om sugardating kunne have ”store konsekvenser” uden at det blev uddybet *hvilke* konsekvenser. Som forebyggende indsats kunne man fra politisk side således skabe øget opmærksomhed omkring bagsiden af sugardating med konkret, forskningsbaseret viden. Ydermere burde hjemmesiderne også tilskrives et vist ansvar. Hjemmesiderne kunne informere om potentielle konsekvenser på samme måde, som diverse spille-hjemmeside advarer om usunde spillevaner og ludomani.

Det vigtigt at understrege, at sugardating og prostitution ikke det samme, selvom der findes mange ligheder herimellem. Med det sagt så er hverken prostitution eller sugardating ulovligt i Danmark. Sugardating er imidlertid en mere romantiseret og uskyldig form for prostitution, der kan fungere som et springbræt til regulær prostitution, hvilket er forbundet med både sociale, fysiske og psykiske konsekvenser (Dreehsen & Højbjerg 2018; VIVE 2021:134-137; VIVE 2011:180, 209-210). Derfor er det nødvendigt med et øget fokus på konsekvenserne samt en øget kontrol af forholdene, således at sugardating foregår på en ordentlig måde, hvor begge parter ved, hvad de involverer sig i.

12. Litteraturliste

A.

- Andersen, Lotte Bøgh (2020): "4. Forskningskriterier" i *Metoder i statskundskab* af Hansen, Kasper Møller, Lotte Bøgh Andersen & Sune Welling Hansen (red.). 3. Udgave, 1. Oplag. Hans Reitzels Forlag. København

B.

- Balvig, Flemming (2005): "When Law and Order Returned to Denmark" i *Journal of Scandinavian Studies in Criminology and Crime Prevention*, 5:2, (s.167-187).
- Bauman, Zygmunt (2004): "Ind og ud af kærligheden" i *Flydende kærlighed*. Oversat fra engelsk efter „Liquid Love" af Zygmunt Baumann i 2003. Dansk udgave af Tom Havemann. Hans Reitzels Forlag. København
- Bjonness, Jeanett & Mie Birk Jensen (2019): "Denmark: Young people engaged in transactional sex – taking stock of current knowledge and social initiatives in the field" i *Young People, Vulnerabilities and Prostitution/Sex for Compensation in the Nordic Countries – A Study of Knowledge, Social Initiatives and Legal Measures* af Charlotta Holmström (Editor), Jeanett Bjonness, Mie Birk Jensen, Minna Seikkula, Hildur Fjóra Antonsdóttir, May-Len Skilbrei, Tara Søderholm, Charlotta Holmström and Ylva Grönvall. Nordic Council of Ministers. København.
- Bjørge, Tore (2016): "Introduction: A comprehensive model for preventing crime" i *Preventing Crime: A Holistic Approach*. Springer (s.32).
- Brinkmann, Svend & Lene Tanggaard (2015): "Interview: Samtalen som forskningsmetode" og "Kvalitet i kvalitative studier" i *Kvalitative metoder – en grundbog* af Brinkmann, Svend & Lene Tanggaard (red.). 2. Udgave 2. Oplag. Hans Reitzels Forlag. København

C.

- Christie, Rebecca (2021): *Politikere opfordrer politiet til at se nærmere på sugardating-sider*. DR.dk. Tilgængelig via: <https://www.dr.dk/nyheder/indland/politikerne-opfordrer-politiet-til-se-naermere-paa-sugardating-sider>. Besøgt d.24. januar 2022.
- Cromwell, Paul & Quint Thurman (2003): "The devils made me do it: Use of neutralizations by shoplifters" i *Deviant Behavior*. Vol 24 (p. 535-550). Taylor & Francis Inc.

D.

- Dahl, Karen Margrethe & Stine Vernstrøm Østergaard (2021): *Unge udveksling af intimitet for materielle goder – et kvantitativt studie* af VIVE – Det Nationale Forsknings- og Analysecenter for Velfærd. København.
- Dehnhardt, Karina Lorentzen (2021): *Rufferi og prostitution er rykket online, og loven kan ikke følge med.* Informationen. Tilgængelig via: <https://www.information.dk/debat/2021/02/rufferi-prostitution-rykket-online-loven-kan-foelge>. Besøgt d.24. januar 2022.
- DR TV (2017): *Gina Jaqueline – en sugardaters fortælling.* Tilgængelig via: https://www.dr.dk/drtv/episode/gina-jaqueline--en-sugardaters-fortaelling_51068. Besøgt d.15. februar 2022.
- Dreehsen, Louise Lyck & Per Harder Højbjerg (2018): *Reden i Aalborg advarer mod sugardating: Piger ender i prostitution.* TV 2. Tilgængelig via: <https://www.tv2nord.dk/sugardating/reden-i-aalborg-advarer-mod-sugardating-piger-ender-i-prostitution> Besøgt d.21. februar 2022.

E.

- Escortguide.dk (2022): *Girlfriend Experience.* Tilgængelig via: <https://escortguide.dk/artikler/girlfriend-experience/>. Besøgt d.3. marts 2022.

G.

- Groes, Christian (2017): *Kønsforsker skriver om sugardating: Vi er nødt til at skelne mellem prostitution og gaveøkonomi.* Politiken. Tilgængelig via: <https://politiken.dk/debat/debatindlaeg/art6165293/Vi-er-nødt-til-at-skelne-mellem-prostitution-og-gaveøkonomi>. Besøgt d.2. februar 2022.
- Groes, Christian, Jeanett Bjonness & Marie Højlund Bræmer (2021): *Sugardating blandt danske unge i alderen 18-30 år. Et kvalitativt studie.* Roskilde Universitet.
- Gunnarsson, Lena & Sofia Strid (2021): *Chemistry or Service? Sugar Daddies' (Re)quest for Mutuality within the Confines of Commercial Exchange.* The Journal of Sex Research

H.

- Harrits, Gitte Sommer, Carsten Strømbæk Pedersen, Bente Halkier & Anne Mette Møller (2020): "7. Indsamling af interviewdata" i *Metoder i statskundskab* af Hansen, Kasper Møller, Lotte Bøgh Andersen & Sune Welling Hansen (red.). 3. Udgave, 1. Oplag. Hans Reitzels Forlag. København

- Hochschild, Arlie Russell (2012): "Exploring the Managed Heart" & "Managing Feelings" in *The Managed Heart: Commercialization of Human Feeling - Updated with a New Preface*. University of California Press, Ltd. England, London
- Holst, Nicolaj Sivan (2018): *Sugardating – Rufferi, udnyttelse og mellemmandsvirksomhed i den digitale tidsalder*. Nordisk Tidsskrift for Kriminalvidenskab 3/2018.
- Høher-Larsen, Maria (2021): *Sugardating*. Faktalink. Tilgængelig via: <https://faktalink.dk/sugardating>. Besøgt d.19. januar 2022.

I.

- Informationen (2020): *Det værste man kan tro er, at ligestilling er noget, vi allerede har opnået*. Informationen. Tilgængelig via: <https://www.information.dk/moti/2020/03/vaerste-kan-tro-ligestilling-allerede-opnaet>. Besøgt d.9. juni 2022.

J.

- Jacob, Bruce A. & Heith Copes (2014): *Neutralization Without Drift: Criminal Commitment Among Persistent Offenders*. British Journal of Criminology 55(2):286-302
- Jacobsen, Michael Hviid (2004): "Den flydende kærlighed" i *Zygmunt Bauman - Den postmoderne dialektik*. Hans Reitzels Forlag. København
- Jacobsen, Michael Hviid & Søren Kristensen (2018): "Reaktioner på og konsekvenser af afvigelse" i *Social afvigelse*. 1. Oplag. Samfundslitteratur. København
- Järvinen, Margaretha (2005): "Indledning: Kvalitative metoder i et interaktionistisk perspektiv" & "Interview i en interaktionistisk begrebsramme" i *Kvalitative metoder i et interaktionistisk perspektiv. Interview, observationer og dokumenter*. 1. Udgave, 1. Oplag. Hans Reitzels Forlag. København
- Jensen, Lasse Fynbo, Lotte Cecilie Jensen & Michael Ankerstjerne (2019): "Lovgivning og efterforskning af IT-kriminalitet" i *Phishing som IT-kriminalitet i Danmark*. Aalborg Universitet.
- Justitsministeriet (2016): "Opsamling og diskussion" i *Strengere straf – mindre ny kriminalitet? En undersøgelse af effekten af strafskaerpelser*". Tilgængelig via: <https://viden.sl.dk/artikler/voksne/socialt-udsatte/strengere-straf-mindre-ny-kriminalitet-en-undersogelse-af-effekten-af-strafskaerpelser/> Besøgt d.10. juni 2022.

K.

- Kofoed, Sara Pagh & Sara Krog (2021a): *'Er der en daddy derude?' – Sugardating-side stopper ikke mindreåriges annoncer*. DR Nyheder. Tilgængelig via: <https://www.dr.dk/nyheder/indland/er-der-en-daddy-derude-sugardating-side-stopper-ikke-mindreaariges-annoncer>. Besøgt d.4. februar 2022.
- Kofoed, Sara Pagh & Sara Krog (2021b): *Sugardating-sites lokker med flirt og forkælelse: Men flere profiler er rene sexannoncer*. DR Nyheder. Tilgængelig via: <https://www.dr.dk/nyheder/indland/sugardating-sites-lokker-med-flirt-og-forkaeelse-men-flere-profiler-er-rene>. Besøgt d.5. februar 2022.
- Kvale, Steinar & Svend Brinkmann (2015): "1. Introduktion til interviewforskning", "2. Karakteristik af kvalitative forskningsinterview", "6. Tematisering og design af en interviewundersøgelse", "7. Udførelse af et interview", "10. Transskription af interview" & "15. Den sociale konstruktion af validitet" i *Interview - det kvalitative forskningsinterview som håndværk*. 3. Udgave. 1. Oplag. Hans Reitzels Forlag. København
- Kyed, Morten (2017): "Arlie R. Hochschild – kommercielt følelsesarbejde, følelsesrelationer og familieliv i en markedstid" i *Følelsernes sociologi* af Inger Bo Glavind & Michael Hviid Jacobsen (red.). 1. Udgave. 2. Oplag. Hans Reitzels Forlag. København

L.

- Lausen, Clara Vestergaard (2021): *DR-serie lærte unge om sugardating – derfor skal medierne huske deres ansvar*. DR Nyheder. Tilgængelig via: <https://www.dr.dk/nyheder/indland/dr-serie-laerte-unge-om-sugardating-derfor-skal-medierne-huske-deres-ansvar>. Besøgt d.15 februar 2022.

M.

- Moesgaard, Tina Camilla (2020): *Den ene er gift, den anden fraskilt – her forklarer to mænd, hvorfor de sugardater*. TV2 Nyheder. Tilgængelig via: <https://nyheder.tv2.dk/2020-10-08-den-ene-er-gift-den-anden-fraskilt-her-forklarer-to-maend-hvorfor-de-sugardater>. Besøgt d.2. februar 2022.

P.

- Persondata.aau.dk (2022): Hjælp og ressourcer til GDPR for studerende. Tilgængelig via: <https://aau.dk/sharepoint.com/sites/persondata-studerende>. Besøgt d.16. marts 2022.

- Prieur, Annick (2006): "En teori om praksis" i *Pierre Bourdieu – en introduktion af Prieur, Annick & Carsten Sestoft*. 1. Udgave, 3. Oplag. Hans Reitzels Forlag. København
- Prieur, Annick og Arnhild Taksdal (1989): "Det fins ingen andre kvinder for meg. Enslige kunder", "Ektemenn - Min kone vil ikke noe. Eldre ektemenn", "Seksuelle handlinger", "Det lettvinde og uforpliktende", "Det virker som de er fornøyde, de later som det går for dem" & "Det følelsesmessige forhold til den prostituerte: varmt og uforpliktende" i *Å sette pris på kvinner - Menn som kjøper sex*. 1. Udgave, 1. Oplag. Pax Forlag. Oslo.

R.

- Riis, Ole (2005): "Hvordan kan man tilrettelægge undersøgelsen? Design", "Hvordan kan man observere? Feltstudier" & "Hvordan kan man interviewe? Spørgsmålenes art" i *Samfundsvidenskab i praksis – Introduktion til anvendt metode*. 1. Udgave. 2. Oplag. Hans Reitzels Forlag. København
- Riis, Ole (2012): "Kvalitet i kvalitative studier" i *Kvalitative udfordringer af Hviid Jacobsen, Michael & Qvotrup Jensen, Sune (red.)*. 1. Udgave. 1. Oplag. Hans Reitzels Forlag. København

S.

- Seitz, Sally (2016): *Pixilated partnerships, overcoming obstacles in qualitative interviews via Skype: A research note*. *Qualitative Research*, 19(2).
- Socialstyrelsen (2019): *Risikofaktorer*. Tilgængelig via: <https://vidensportal.dk/voksne/prostitution/risikofaktorer>. Besøgt d.26. april 2022.
- SugarDaters.com (2022a): *Betingelser*. Tilgængelig via: https://sugardaters.com/da/terms_of_use. Besøgt d.4. februar 2022.
- SugarDaters.com (2022b): *Hvad er sugardating?* Tilgængelig via: <https://sugardaters.com/da/blog/article/hvad-er-sugardating>. Besøgt d.22. februar 2022.
- SugarDating.dk (2022a): *Vilkår- og medlemsbetingelser*. Tilgængelig via: <https://www.sugardating.dk/medlemsbetingelser.html>. Besøgt d.4. februar 2022.
- Sykes, Gresham M. & David Matza (1957): "Techniques of Neutralization: A Theory of Delinquency" i *Criminological Theory: Past to Present* af Cullen, Francis T, Robert Agnew and Pamela Wilcox (red.). 2017. 5. Udgave. Oxford University Press. New York, Oxford.

U.

- Upadhyay, Srushti (2021): “Sugaring: Understanding the World of Sugar Daddies and Sugar Babies” in *The Journal of Sex Research* 2021, VOL. 58, NO. 6, 775–784. Published by Taylor and Francis Group.

V.

- VIVE (2011): “Stigmatisering” & “Dobbeltliv og sociale relationer” i *Salg af sex i Danmark 2020 – En kortlægning*. Udgivet af VIVE – Viden til Velfærd. Det Nationale Forsknings- og Analysecenter for Velfærd. København.
- VIVE (2021): “Hvad ved vi om salg af sex anno 2020 på baggrund af rapporten?”, “Sexsælgerens sociale profil”, “Sugardating som vej ind?” & “Sikkerhed og risikohåndtering” i *Salg af sex i Danmark 2020 – En kortlægning*. Udgivet af VIVE – Viden til Velfærd. Det Nationale Forsknings- og Analysecenter for Velfærd. København.
- Westersø, Rikke Struck (2014): *Kærlighed: Den store aldersforskel*. Berlingske. Tilgængelig via: <https://www.berlingske.dk/aok/kaerlighed-den-store-aldersforskel>. Besøg d.9. juni 2022.